

כתבת ענק על המשחק במוסקבה

העולם הזה

הנאשם:

סלכ

לוי

אשכול

מס' 979

י"א באב תשפ"ז

19. 7. 56

המחיר 400 פ"ד

שוח 19

העורך הראשי:
אורי אבנר
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
דוב איתן, אורי סלע
עורך כיתוב:
סילבי קשת
הכתב הראשי:
שרגא חריניץ

חברי המערכת:
ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן גבירול, לילי גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוגני ווהר, אברהם הרמון, אוסקר מאובר, משה לישן, אביבה סלון, עמוס קינו, שלמה קרו, אלי תבור.

הצייר הראשי: עורך דפוס: **מעגל מעבדה:** שמואל ברטור, אריה אריאל, נתן רוזן

העתון הנקרא ביותר במדינה

בחומת מחנה-הריכוז הובקעו בקיעים חי מורים. הנה כמה עובדות, כפי שגודעו לנו בדו"חים שקיבלנו מדי יום ביומו מן ה- מקום:

שמואל גבור, קבלן פרטי, שטיפץ את ביתו הפרטי של ראש המועצה המקומית, אשר נזר, התמלא אומץ לב, הגיש חשבון על 115 ל"ה, קיבל את המחצית הסכום. נד רי עודו מסרב לשלם את המחצית השניה.

אריה ציון, איש מפא"י שהמועצה נית קה את המים בדירתו אחר שרב עם צמי רת מפא"י במקום, שלח השבוע מכתב מי פורט על הפרשה למבקר המדינה.

לאליהו אוהיון, החיל המשוחרר שלא קיבל עבודה משך שנהיים בגלל השתייכו תו לתנועת החרות, הוצעה לפתע עבודה קבועה בתור מפקח המים והחשמל לחישי בים המפגרים בתלום מסים. הוא סירב, קיבל כעבור יומיים את המשרה בדואר ה- מקומי, אותה סירבו השליטים בתוקף לתת לו קודם לכן.

סיפור מסוג אחר נוגע לאלברט אלנרבל, קרוב-משפחה של האשה שהוכרה ברישי מה, שהוכחה על-ידי המשטרה. בשעתו הו רשה לאלברט לתפוח בית קפה במודעון הפועל. אחרי שעזר בימי הבחירות לחפא"י, אולם במרוצת הזמן רב גם הוא עם צמרת המפלגה, המועדון נלקח ממנו.

הוא איים על דודי רסולי, גזבר המועצה המקומית ואיש השיריים של האודיסטאן, כי יגלה את הידוע לו לעתונים. כדמי שי תיקה התקינה המועצה חשמל בביתו, חונם אין כסף (200 ל"ה שוחד). כעבור זמן מה לקח רסולי 100 ל"ה כדמי מפרעה על חשי בון דמי רשיון לקפה חדש, אך סירב לתת קבלה.

לאחר פרסום הכתבות פרץ דין ודברים בין השניים. רסולי הכחיש את הכל, אחרי ויכוח קצר נזקק רסולי לטיפול של רופא שניים, ואילו אלנרבל נלקח לכלא קרית שמונה, לטיפולו האישי של מכה-העצורים המהולל, הקצין אליהו דביר.

מכתבים

אני מסיר את כובע הממבל שלי בפניכם. למרות מעט הווקעה החריף שלכם, לא הססתי לציין לשבת ארבעה שנים שסירבו לדי יתי מותרות על השבוע העמלים -- ונגם כששניים מהם הם שרי מפא"י. העובדה שי לטושה מכין הארבעה הם חברי קיבוץ, מעוי דרת.

טמבל, עין חרוד, איחוד הקיבוצים והקבוצות

ארבעה שנים צדיקים בכרום שלנו . . . גם זה הישג חשוב.

יצחק ביגה, ירושלים

דריקטטורה ברך
הדריקטטורה ברך (העולם הזה 976) מי לא המים עוד לא הניעו ער הנפש ואפשר ללכת בשקט לראות סרט.

בטחת, יפו
במחץ לב אסכים לדריקטטורה בארץ הזאת ובלבד שייחסת אחת ולחמיר אותו ביבשופכין ששמו העולם הזה.

י. קורא, יגור

כל האדישים והשאננים ייאצו לפקוח את עיניהם ולעקוב מסרוב אחר ההנהגה הבי נייסמית-איבראלית-סדריקולסמית, אשר בי עבר כיוונה תותחים אל ספינת נשק עברית על חוף ימה של תל-אביב והשמידה, וכי ימים לא רחוקים ניסתה לשוא למנר את חופש הביטוי על-ידי ריצוף נולגולות וש בירת אצבעות באלות ובפצצות מתחת למ כוננת הרפסה ובחדרי מערכות.

יצחק י. הללי, ירושלים

8/ק
סדרת גילויכם על מחנה הריכוז של אהוד אבראל בקריית שמונה (העולם הזה 978) ממש הפסיאה את דמי אבו, זה התי חיל בקרב הציבור הערבי, ואנחנו צחקנו. עכשיו זה מהחלל ביישובי עולים. האם ני עזו לצחוק ולהתהננ כאילו לא קרה כלום? הרי התחנה הבאה היא תל-אביב!

מרים שטרנן, תל-אביב
איני יודע כיצד להודות לכם על כתבתכם שתיארה בספורט את פרשת יסורי ופרשת משטר הסרור, הנהוג בקרית שמונה כלפי אלה שאינם מ"אנשי שלמונה" השבוע -- תורות לכם -- הוכרז מאבקי בהצלחה ונכי נכתי לעבודה בדואר המקומי.

אנכי, אבקשכם לפרסם: לא עברתי שבוע חנם בדואר, שבפריית שמונה. מהלך הרואר, שרצה לעבלי לעבודה ולא יכול היה לעשות זאת מחור, "סידור" מסניפי מפא"י -- רק כחו אותי במשך כמה שעות.

אליהו אוהיון, קרית שמונה
מדוע לא בלשכם מספיק אחרי אותו אליהו נרסי, ששינה את שמו לרבי והמטלא עתה תפקיד מפקד משטרת קרית-שמונה. לרעתו, הינו האחראי היחיד לכל שהתרחש ומתרחש שם.

שטר לשעבר, חיפה

כנייתם את אבראל ג'ינני האן. חוכמה יפה מאד. אבל לחאי שלנו אין כל סיכויים להניע לממרו של החאן האורנינלי. הוא הני לפחות שלישה מיליון אנשים והשתלט על חלק גדול מאוד של העולם. ואילו אהוד

ג'ינני'ס האן

הנכבד רק עושה את המוות ואם אפשר להתי בסא כר) לכמה משפחות עולים אוכללות וי השתלט על כפר אחד נידח בלביל. אמנם יש לתת לקיסר את איש מניע לקיסר אבל אל תתנו לג'ינני'ס האן את איש מניע לג'ינני'ס האן.

שמעון שור, טבעון

בתוככי המשטרה
בפתיחת הכתבה שלכם על הרקבון במשטרה (העולם הזה 978) קבעתם שאין לאורח מה להתרעם על הנלווים, מאחר שלא עשה כלום אחרי הכתבות המפורסות שלכם על עסקיהם של ראשי המוסד החשוב הזה. וכי מישחו אמר לכם שהקהל שלנו מסוגל להתרעם? הוא מקבל כל דבר בהכנעה, כמו ילד טוב.

נתן ברטון, נהריה

בענין המכונניות המשטריות שנסעו עם הקלפיות (של הבחירות למועצת מפא"י) או למעני זהו סיפור מתק -- שמצעתם מן ה- אצבע באשר לישראל בואליהו, שאתם מכי נים אותו קומיסר של מפא"י במשטרה -- איני יודע באם זהו כבוד פחות גדול מאשר להיות עורך העולם הזה.

י. סלומון, תל-אביב
הנני שומר במשטרת ישראל במחוז ירו שלים ומעמדים מובנים אינני יכול לחתום בשמי קראתי על הפרס ישמר לוי אברהמי קיבל עבור נישתי, הודות לאסירים שטיפלו בנינה הנ"ל (העולם הזה 978). כרגיל תמיד בעניני משטרה, הנכם כותבים בריקנות ר הית והעתון שלכם קרוב מאד ללכנו, בנלל ניצושי הנדרושים שלנו, הנני להפנות לתשויה לכנס כי לא אסירים שטיפלו בנינה אלא עצורים ערביים מסתננים, שנוצלו ל- עבודות בבתי הקצינים ואשר היו מובאים בפיוחד מתחת המשטרה בהר טוב.

יש להצער שרק פרט קטן זה מצאתם כי אופיו של מר אברהמי מה בענין התרומה לקרן הבחירות של מפא"י, שנסחטו נגד רצוננו משומרים וקצינים במחוז ירושלים. לפני הבחירות האחרונות לכנסת? הרי מן את כבוד השומר בישראל, שלפעמים נגר מצפוננו מוכרה למלא עבודות ושליחיות בוגי יות.

שטר, ירושלים

רצח דריהאן
הרצח של פרופסור דריהאן (העולם הזה 977) נחשב בעולם היהודי כולו וגם ביישוב תל-אביב למסקידו עממי צודק. . . דריהאן היה לא רק בוגד בעמו, אלא גם המחבר של שירים פורנוגרפיים והילול-קורש. הייתי הראשון שכונה אותו כפושע מיני. הוא הקדיש שירים בליספורים, באהבה" לעציר חרבי שעמו קיים יחסים מיניים. הוא גם נמבל פעם, אשתו וילדיו היו נוצריים.

מלכיאל גרינחלד, ירושלים

נדהמתי לקרוא על . . . השתתפותה של מרת רחל בויצבי בתכנון רצח ד"ר דריהאן. המירסום הזה הונק קשה לא רק בבית ה- נשיא בלבד, פיגור והמכובד על כולנו, אלא בכל אורה בישראל ובכל יהודי באשר הוא יהודי.

עליכם לתקן את השגיאה הפסלית שעשי-תם בהבאת הדברים.

ב. א. ברקאי, ירושלים

העולם הזה אינו נותן העבקה, אלא רק מציין עובדות. רחל ינאית קייתה אחת מאר-בעת האנשים שהשתתפו בפועל בהריגת ד"ר האן. שלושת האחרים: אברהם תאומי, יש-ראל שוחט ויעקוב פת המנוח, שנפטר בהוד-דש שעבר.

למזלו הרע, חי דריהאן המנוח לפני כ-30 שנה, בעת שלום המנדט בארץ. המוסדות ה-יהודיים נהלו אז על-ידי אנשי השמאל, ש-דגלו בשיתוף הדו-לאומיות, קומוניזם וכי, אנשי השמאל נרמו נוקר ב ליישוב ועל כן ד"ר האן נלחם בהם, במטרה לפלוה ומכופלת: ל-שחרר את היישוב מעולו של השמאל, ל-עם זאת להכטיף ססטוס חוקי ומלא ליהדות הדתית תחת השלמו המנדטורי, עד למילוקו וחיסולו.

ד"ר מקס פוקס-שועלי, תל-אביב

גיוס מורות

אני המורה היחידה בבית-הספר שלי ש-שרתה בצה"ל. לכן אני גם היחידה הנקראת מור שנה לגיוס של 27 יום. אחרי עבודה מיינעת של שנה, כשכל מורה יוצאת לחופשה כדי לחדש את כוחותיה ול-התכונן לשנה הבאה, קורא אותי הצבא ל-שרות מלא, הבולע את כל חופשתי השנתית. מכאן שאין לי בכלל חופשה שנתית, בניגוד לכל עובד אחר שאסור לתת לו חופשה בשנה שהוא משרת במילואים.

כשרות איני עושה דבר אלא להעתיק טופסים. והי עבודה שינרתית שאינה מי-ריכה טום הכשרה מוקדמת, ואין למעושי אשה אשר לא שירתה מעולם בצה"ל אינה מסוגלת לבצע.

בעונש נוסף, איני יכולה להתכונן לבחי-נות שעלי לעמוד בהן כדי לקבל מעמד של קביעות, דבר הנורם לי הפסד כספי קבוע ומסכן את עתידו.

איני וודעת מדוע עלו להיענש בכל ה-ענישים והקנסות האלה, אך ורק מפני ש-נעתי בשעתו לצו מצפוני ושירתי בצה"ל, בעוד שכל המורות שלא עשו זאת נהנות מנופש ומשילוח.

שרה ש., תל-אביב

הלול הימי

חירושיה-לשון שלכם מעניינים. אולם מ-דוע אתם מצמיאים מלה חרשה בשביל נר-שאת-מטוסים ("מספסת") שאין לנו, ומס-שיכים להשתמש במלה הזועות "קורבסה" לנכי כפינות שיש לנו? אני מציע לקרוא לקורבסה בעברית, "קרביה".

קצין, איש-שם רק בתנאי שנקרא לפרגיאה בשם "פרגית".

דברי הווי

ניצחתי משחק חברתי חדש. שהייתי רוצה להביאו לידעתי שאר הקוראים. יתכן וזה ישעשע גם אותם.

אנחנו יושבים בחברה. אחד החברים קו-רא ספע ממרור "ההווי" אבל בלי הכותרת. נתנים שתי דקות לכל אחד מן הנוכחים לרשום את הכותרת הנראית לו. בעל הכו-חרת הטובה ביותר זוכה בנקודה אחת, ואם הכותרת שלו מורה עם הכותרת בעתו, הוא מקבל שתי נקודות.

רוח דוימקן, פתח-תקוה

27.6.76

כאשר יצאה נבחרת המוסקבה, היה תעופה בלוד בדרכה למוסקבה, משך גבר בעל קומה בינונית ותספורת קצרה את תשומת-הלב הכללית. היה זה יוסף ("יר סלה") מירום, לשעבר מרימוביץ, בן ה-31. נקודת-המוקד של תשומת-הלב היתה מצ-למה שהיתה תלויה בכתפו. כל הנוכחים התלוצצו על ה"תחיר", אולם הם לא ידעו את הסוד: המצלמה ניתנה לו על ידי מע-רכת העולם הזה, אחרי שיוסלה קיבל על עצמו לשמש ככתב מיוחד של העתון בי-מארץ זה.

אמר לנו יוסלה: "אני ארוץ עם המצ-למה ואצלם את השערים שבאביקע" למר-בית הצלחה יוסלה הלבקיע אף שער אחד, אך לעומת זאת הצליח לשגר לנו שורה של תמונות שהנציחו את הבי-קור.

כך קרה שהעולם הזה היה העתון הרא-שון בארץ שהיו לו תצלומים של הנבחרת במוסקבה, ואפילו הארץ נאלץ לבקש או-תנו להקציב לו תצלומים משלנו כטובה חברית. (מאחר שעתון זה הפך לאחרונה את אי ההגינות לעקרונ מערכת, לא התי-פלאי שלא היה לו הישר לציין זאת בי-פה מלא.)

יוסלה עצמו הוא יליד קפריסין, בניגוד לדעה הנפוצה כאילו הוא יליד פולין. מש-פחתו ישיבה באי השכן משך שנים רבות, עלתה ארצה רק אחרי מות האב, כשיוסלה היה בן שמונה. הוא נשט את בית הספר, התמסר לפרנסת משפחתו.

בשעה שאני כותב שורות אלה אין יוס-לה יודע עדיין את החדשה האחרונה: בי-העדרו פרצו גנבים לדירתו ברחוב קודרוד-בה בתל אביב, גנבו מכשיר רדיו, שעון זהב, תקליטים ועוד מזכרות אותם אסף יו-סלה כשש-עשרה השנים הרצופות של מישי-חקו בקבוצת מכבי תל אביב.

מקרה כאשר מפנה העולם הזה את זיכרו האמת לנקודה קטנה כמו קרית-שמונה?

דוד דור ודיריון

הרשימה השחורה של המשנים האסתטיים (העולם הזה 971) היא אות סלון למדינה כולה. כי אלמלא היה העם עצמו חי במור-תרות על נרבות התורם היהודי הקטן כי-גולה, לא היו שריו עולים להתנורר ברו-רות מאר שורכשו בפרוטיותו של משלם ה-מסים הישראלי . . .

דויד ברנדיס, ירושלים

. . . ברנע הראשון חשבתי שאסרב לשלם את מס ההכנסה שלי, עד שלוי אשכול פרסתי את דירת-השרד ויעבור לגור בדירה פרטית משלו, אבל מה אני ומי אני נגד סכנות הסחיטה האזרחית? את המס ניכו לי במקום עבודתי בלי להכות לאישורי ואילו את יתר ההימלים, היהבים והמכות הרעות שלחיים לגבות בצירוף הודעת עיקול. כדי לקיים את דירתו חברית היקרות, לא איכפת לממשלה, כנראה, להוציא את מיסתי ואת שולחן-המס-בת שלי למכירה פומבית.

אליהו פרבר, תל-אביב

לרוש מוואד קסו בישראל . . . אלחנן רחביה, תל-אביב

חשבוני

אשכול

את כל הוצאות ההחזקה, כמו מיס, חשמל, נקיון, חימום, וכו'.

התובע: ושרי-האוצר עצמו נהג לפי ה- תקנון שהוא עיבד?

המבקר: המדינה ממשיכה לכסות את ההוצאות האלה. לתקנון גודע ערך מעשי רק לגבי העתיד.

הפניגור: מר מוס, האם הנאשם הוא היחיד שנהג כך?

המבקר: לא. הנהוג הוא כללי בממ- שלה זה. כך, למשל, נרכשה עבור ראש- הממשלה דירה שעלתה 127 אלף ל"י, בתו- ספת ריהוט בסכום בלתי-ידוע. שרי-החזק- גר בדירה שעלתה למדינה 170 אלף ל"י, יחד עם הריהוט.

התובע: ברצוני להוסיף ולשאול את העד: מאיזה תקציב שולמו ההוצאות האלה, המתקרבות למליון ל"י לכל דירות-השרד יחד?

המבקר: לא נכלל בחוקי התקציב סעיף מתאים. ההוצאות כוסו מתקציב הפיתוח, מסעיפים כמו "פיתוח ירושלים", "השקעות בהקמת בנינים ממשלתיים שונים", "מפעלי ספנות ותעופה", "בניית משרדים", "הלוואות להקמת בניני דת שונים", "השקעות בבת-י- חולים, מרפאות ובתי-חולים ממשלתיים, הש-

קעות במוסדות רפואיים", "השקעות במוס- דות סעד ממשלתיים" ו"הלוואות להתקנת בתי-עמקין"; וסעיפים בתקציב הרגיל כמו: "קרן מיוחדת, עקרות שרי-החזק", "קרן ה- ארנונה", "תקציב הבטחון" ו"כספי האוטו- רופוס לנכסי נטקדים".

התובע: כבוד בית-המשפט, נא לשים לב במיוחד לקטע זה של העדות. אני טוען כי שרי-האוצר הוא האחראי לבנין התקציב, והוא הנושא באחריות לכך שהתה כאן גני- בת דעת הציבור, אפשר לומר רמאות ציבור- רית ממדרגה ראשונה. קרן הארנונה היא קרן זנבני מלחמה. מושבה כמו משמר- הירדן היתה מוכרחה להיאבק עם שרי-האוצר במשך יותר משבע שנים כדי לקבל, בהתאם לחוק, 50% מערך הרכוש שנהרס בידי ה- אויב. הקרן המיוחדת של שרי-החזק היא קרן לפעולות מדיניות חשאיות, למען בטחון המדינה. זוהי מעידה באמון הציבור, ושר האוצר אחראי לכך. יתר על כן, הרבר לא היה מתגלה לעולם לולא הובא במקרה לר- דיעת העתונות על-ידי אורח פרטי.

הפניגור: אני מבקש לחזק דברים אלה מהפרוטוקול. לא הובאה שום הוכחה לכך.

התובע: אני אוכיח זאת. נא לקרוא לעד הבא, מר מלכיאל גרינולד. (העד עולה על דוכן העדים, חסרב לחי- שבע מטעמים דתיים ומצחיר בהן-צדק).

התובע: מר גרינולד, האם נכון שאתה הוא שהערת לראשונה את תשומת-לב ה- עתונות לעיסקי הדיירות של הנאשם?

גרינולד: כן.

התובע: מה ידוע לך על ענין דיירתו הקודמת של הנאשם?

גרינולד: אני מוכן להוכיח בדרך משי- פטית כי על לוי אשכול היה לשלם בטאבו 4000 ל"י כמסים עבור העברת דיירתו הפר- טית, שאותה הוא מכר לאוצר. אולם בעוד שמעקלים את רכישו של כל אורח המפג-ר אפילו בכמה ימים בתשלום מסוי, הרי אש- כול לא שילם את המס כלל במשך שנתיים כמעט. הוא ניסה להשפיע על הסקידים ל- הוריד את המס, ואף גייס את שרי-המשפטים בענין זה. שרי-המשפטים ידוע את כל הפר- טים, ואפשר לקרוא לו כעד.

התובע: אולם הנאשם שילם בסוף את המסים?

גרינולד: לא. הוא שילם רק כאלפיים ל"י, מחצית המס שהגיע ממנו. בצורה מר- זרה ביותר הורד שיעור המס מן הסכום האמיתי, לסכום מגוחך זה.

התובע: אבל אתה סבור כי הנאשם היה רשאי למכור את דיירתו הפרטית?

גרינולד: בהחלט לא. אשכול קיבל מ- כספי הסוכנות חומרי בנין במחיר אלף ל"י, שהיו שווים בשוק החופשי למעשה 8000 ל"י, לצורך שיפוץ הדירה הפרטית הזאת. כאשר מכר אותה לאוצר, היה צריך להוריד 8000 ל"י אלה ממחיר המכירה, ממש כשם שעולה חדש חייב להחזיר את כל אשר קיבל מן הסוכנות היתודית, לפני שנותרים לו ל-

השופט: זהו משפט ראשון במינו, ועלי להסביר תחילה את מהותו. עד כה הכיר החוק רק בשני סוגי כושפים: משפט פלילי ומשפט אזרחי. משפט זה שייך לסוג השלי- שי: הוא משפט לאומי, שמטרתו לברר את כושרו של הנאשם לשאת בתפקידו הציבורי.

לא נסטה במשפט זה מן הנהוג המקובל של גבית עדויות וסיעון הצדדים, ואני מ- בקש את הפרקליטים המלומדים לנהוג בהת- אם לכך.

זהו תיק ציבורי מס' 1/56, עם ישראל נגד לוי אשכול, תושב ירושלים, בן 61. הנאשם מתבקש לקום. (הנאשם קם).

אני קורא את כתב-האישום: הנאשם לוי אשכול מואשם

(א) בהתנהגות שאינה הולמת את רמת תפקידו, בזאת שהשתמש בכספי הציבור כדי לקיים לעצמו רמת-מחיה שאינה מתאימה לשלחן ציבור.

(ב) בעיועור כלכלת המדינה וסיכון שלומה ובטחונה, בזאת שגרם במעשה ובמהלך לירי- דת המוסר האזרחי, לריבוי השחיתות ול- התעשרות יחידים על חשבון הכלל.

הנאשם, האם אתה מודה באשמה זו או לא?

הנאשם: איני מודה.

השופט: המשפט נדחה למחר בבוקר, בשעה 8.00, ויפתח בשמינית עדי התביעה. (הישיבה נדחת).

התובע: אני קורא עתה לד"ר זיגפריד מוס, מבקר המדינה, אני אוכיח בעזרתו כי הנאשם לוי אשכול חי ברמת-חיים מגו- פחת, המהווה דוגמה אישית הרסנית, במה שקיים הצורך להוריד את רמת-מחיה. מר זיגפריד מוס.

(מר מוס עולה על דוכן-העדים, נשבע כחוק, מוסר את פרטיו האישיים).

התובע: אדוני חקר את פרשת דיורו של שרי-האוצר. מה העלתה חקירתך?

מר מוס: שרי-האוצר מתגורר כרגע ב- בית הנמצא ברחוב בוסתנאי בשכונת קטמון, גוש 9, חלקה 37. הבית מכיל חמשה חדרים ושטחו הכללי מגיע ל-203 מטרים מרובעים...

התובע: בית-המשפט ישים לב ששטח זה שחה לשטחן של שלוש דיורות עירוניות מרחחות. בנות שלוש חדרים כל אחת. כמה עלה הדיור?

המבקר: הבית עצמו היה שייך עוד קודם לכן לרשות הפיתוח, השייכת למשרד האוצר. ערכו לפני כל השינויים נאמד על- ידי המעריך הממשלתי, לפני שנה, בסך 17 אלף ל"י. הוצאת הדיירים הקודמים, שהיו גרים בדיורות בבית זה, עלתה 14225 ל"י. עוד לא ידוע כמה עלו כל השינויים, כי

החשבונות עוד לא סוכמו. אבל הסכום בקי- רוב יהיה 25 אלף ל"י. בסך הכל עלה ה- דיור, אם כן, 56225 ל"י.

התובע: מה עם הריהוט?

המבקר: הריהוט פרטי בעיקרו, אך נר- סף עליו ריהוט שרד בסכום שאינו ידוע לי.

התובע: האם שילם הנאשם שכר-דיירה?

המבקר: לא.

התובע: מה עם המסים? שאר ההי- צאות?

המבקר: המדינה נושאת בתשלום כל המסים, לרבות מסים החלים לפי החוק על הדייר. נוסף על כך מכסה המדינה את ההי- צאות על מיס, חשמל, הסקה, נקיון הבית, ותיקונים בתוך הדירה.

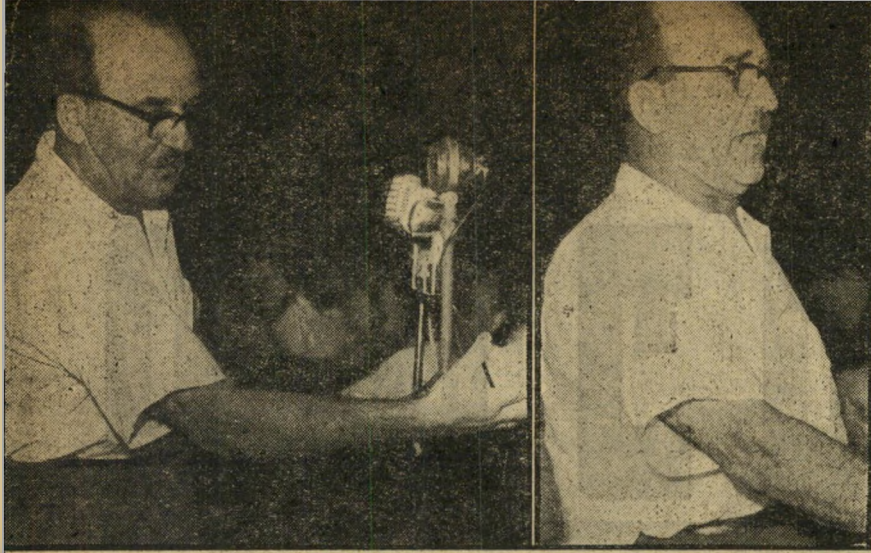
התובע: האם הממשלה אישרה נוהג זה?

המבקר: שר האוצר עצמו עיבד תקנון שלפיו לא יעלה מחיר דיירות-השרד על 22500 ל"י והדייר יהיה חייב לשלם בעצמו

השבוע, עם מסירת הדו"ח המלא של מבקר-המדינה על דיירות- השרד, ניתן לאזרח ישראל לסכם את תביעתו נגד שר האוצר, לוי אשכול.

במשפט זה — משפטו של עם ישראל נגד לוי אשכול — כל קורא הוא חבר של חברה-מושבעים. כדי לעזור לו לחרוץ את דינו, באופן הוגן וללא מושאי-סנים, ערך "העולם הזה" את עיקרי הטענות של שני הצדדים בצורת משפט רמיוני, אשר כל רמיונותיו אמיתיות.

העובדות הנזכרות במשפט זה נלקחו ממוסמכים רשמיים, ביניהם הדו"חים של מבקר המדינה, דברי הנספת, ספקרדיון ופרסומים מוסמכים בעתונות. דברי העדות שהושמו בפי אנשים רשמיים — כגון מבקר-המדינה, ראשי-הממשלה, מר מלכיאל גרינולד ועוד — הן ציטטות נאמנות של דבריהם בכתב ובעל-פה שפורסמו. לא הוכנסו בהם שינויים, פרט לתיקונים סיגנוניים קלים, להתאמת החומר לעדות משפטיות.

עווב את הארץ. למעשה גבה הנאשם לכיסו הפרטי כסף שהגיע למדינה.

התובע: אני מפנה את תשומת לב בית המשפט לעובדה כי לא זו בלבד שאשכול לא הוריד סכום זה ממחיר המכירה, אלא שלא הסתפק אפילו בהערכה הרשמית הראשונה של המערך הממשלתי, הוא עירער על ההערכה הזאת וגרם לעריכת הערכה שנייה, שהיתה גבוהה יותר בכמה אלפי לירות. כך מכר אשכול למדינה את הדירה הפרטית ש' לו, אותה רכש במחיר 11500 ל"י, במחיר של 22500 ל"י. ההפרש שאינו נובע מעליה כללית של ערך הדירות, נכנס כולו לכיסו, פרט למס המוקטן שהעך הזכיר אותו.

הפניגור: מר גרינפלד, האם אינך חושב כי שר-האוצר של מדינת ישראל, המקבל אורחים חשובים מחוץ לארץ, חייב לגור ב' דירה מסוארת, ושזו השקעה כדאית למדינה?

גרינפלד: להיפך. כל תפקידו של שר-האוצר לגבי אורחים הוא להוציא מהם כסף. הוא מנצח על מספלי השנור, זה היה עושה רושם הרבה יותר טוב לו ראו האורחים כי שר-האוצר חי בצנע, כנראה למדינה עניה היקוקה לנזכות. אפילו ראש-ממשלה סקר דינבי גר בשלושה חדרים, ושרים רבים ב' אוצרות אלה רוכבים על אוטובוסים. דירות השרד שלנו, ומכוניות הפאר, מחבלות למעשה במשימה ששר-האוצר עצמו חושב אותה לתפקידו העיקרי.

הפניגור: האינך סבור כי חובתך כי אורח היתה להעביר את הדו"ע לך למוסדות המוסמכים, לשם חקירה עניינית, במקום ל' ספק סנסציות לעיתונים?

גרינפלד: בתחלת. אני מגיש לבית המשפט את מכתבו של מר י. מעון, מוכרז מבקר המדינה, מיום 10.6.56 מס' 8/3320, בו הוא מאשר את קבלת תלונתי המפורטת, ומודיע כי "מבקר המדינה רשם לפניו אותם החלקים של המכתב הכוללים טענות מע' שיות העשויות לשמש חומר לביקורת."

התובע: אין לי שאלות נוספות לעד זה. אך עלי להוסיף כי הנאשם ניסה לגנוב את דעת הציבור פעמים אחדות. בפני המוסד לביקורת של "מסא", שחקר ענין זה, טען אשכול כי דירת-השרד שלו עלתה למדינה 20 אלף ל"י. לאחר העלאת הענין בכנסת, בדיון על "המשגה האסטטי", טען אשכול כי לכתחילה היה סבור שהדירה עלתה 15 אלף ל"י, אולם פקידיו הטעו אותו ובענין זה תהוואות הגיעו בניגוד לציננו 25 אלף ל"י. לוועדת הכספים של הכנסת סיפר אחר כך שהיא עלתה 38225 ל"י. לאור עדי תו של מבקר-המדינה, כל המספרים האלה היו כוזבים, והסכום כבר הגיע ל-56 אלף ל"י. גם סכום זה אינו סופי, קשה לתאר שהנאשם לא ידע את המספרים שמבקר המדינה השיג ממשרד-האוצר. אני מגיש ל' בית-המשפט את דבריה-הכנסת וקטעי העתרנות להוכחת דברי.

השופט: הישיבה נפסקת לחצי שעה. (הפסקה).

התובע: אני מבקש לקרוא עתה למר אברהם ישראל, שאני טוען שהוא משלם המסים האוסטיני בארץ.

(מר ישראל עולה על דוכן העדים, נשבע כחוק).

ישראל: אני בן 35, נשוי ואב לשני ילדים, שען. מרויח בממוצע 2650 ג'י לשנה.

התובע: האם עשית לך פעם חשבון לאן הולכת הכנסתך?

ישראל: כן, אשתי ואני עורכים תקציב משפחתי. הגענו למסקנה כי 55% מכל ההכנסות שלנו הולכים לעצם קיום המשפחה, אוכל, דירה, בגדים חיוניים וכו'. המס ל' ממשלה ולכל שאר המוסדות מגיע 33% אחוז. נשארים לי לכל שאר ההוצאות, חינוך הילדים, בידור, חסכון ומאות הסעיפים ה' אחרים רק 12%. כלומר, לכל ההוצאות ה' אלה, 26 ל"י ותיצי לחודש. משלוח ילד אחד לבית-ספר תיכוני עולה כיום כמעט כפליים מסכום זה.

התובע: כאדם הנופש עם הבריות, האם אתה חושב שמצבך טוב או רע ממצב שכניך?

ישראל: יותר טוב מן הממוצע, בלי ספק.

התובע: האם אתה משתחה בנקל עם שלטונות המס?

ישראל: להיפך. אין אפילו בסיס לוי כוח איתם. אני חושב שהם רוצים לרמות אותי. הם קובעים לי שומה פי חמש מן המגיע ממני. נותנים לי זכות ערעור, אך לא נותנים לי להיות נוכח בשעת הערעור, אבל פקד השומה יושב שם. בהתחלה אני שלמתי יותר ממה שהגיע. רק אחרי שהת' יצאתי עם אחד הלקוחות שלי, שהוא מבקר חשבונות, נודע לי שמגיעים לי כל מיני זיכויים, שהפקיד העלים אותם ממני. לא פעם הטילו עיקול על מכשירי העבודה שלי, ואחר-כך נבחרר שזה לא היה צודק. אני חושב שזו שערוריה ושהמוסדות צריכים...

התובע: אל ניכנס לויכוח זה. מר יש' ראלי, אני רוצה לשאול אותך שאלה פשוטה: לאן לדעתך הולך הכסף?

הפניגור: אני מתנגד לשאלה. לעד אין כל אפשרות לדעת זאת. זה ענין של מומ' ח'ם. הדעות הפרטיות שלו אינן נוגעות לענין הנידון.

התובע: במשפט זה יובאו מומחים. אני טוען כי שאלתי נוגעת מאד לענין. אני מבקש להוכיח, בעזרת עד זה, כי התנהגותו האישית של הנאשם ושל הפקידים שהיא אחראי להם גרמה לירידת המוראל של משלם המסים, ובזאת השפיעה באופן קיצוני ומוח' לט על משק המדינה.

השופט: העד יענה על השאלה.

ישראל: אז אני חושב שרוב הכסף הלך לכל מיני פקידים מיותרים, לדירות ולקרייז' לרים. זה מקיים את מנגנוני המפלגות. חוץ מזה יש כל מיני מעשי שחיתות שאינם באים על עונשם, וזה בא מהכסף שלי.

התובע: מר ישראל, אני מבין שאתה לא מנהל פנקסים מדויקים, ויש לך אפשרות, אולי, להעלים הכנסות. אשאל אותך בגלוי: לו היתה לך אפשרות זו היית נוטה לנצל אותה?

ישראל: מכיון שנשבעתי לומר את האמת, אני צריך לומר שכן. ראיתי שכולם מרמים בספרי הנישומים. לא גובים מהם את מה שמגיע מהם. לאיש קטן קשה להתקיים אם הוא לא מרמה. אני חושב שאי-אפשר לדרוש ממני לשלם מרצון מסים גבוהים, לחתר על חידוש מכשירי העבודה שלי, על שיכון מינימאלי בשביל משפחתי ועל חינוך ילדי, אחרי שהשרים לא מותרים בעצמם על שום דבר.

התובע: ממתני אתה חושב ככה?

ישראל: תמיד היו לי פקפוקים. שמע' יתי על כל הגניבות בסוכנות ודו"ח שמורא, וזה שאשכול כגנבר הסוכנות אמר ש'לא

תחסום שור בדישו". כשמינו את אשכול אחרי זה לשר-האוצר, זה נראה לי כבר מר' זר. אחר-כך ראיתי בספר הנישומים ששר-האוצר פוטר את הדיגים הגדולים מלשלם מס, ודרוש רק ממני. אבל אגיד את האמת, מה ששכר אותי זה היה הדירה של אשכול.

הפניגור: מר ישראל, אתה נראה אדם אינטליגנטי, שלא מאמין לכל השמצה שכתרו בה בעתון. האם אתה באמת חושב כי כל הכסף שלך הולך למותרות? האם אינך מבין כי כל התקציב מוקדש לשרותים שאתה זקוק להם, ושמחרים עולה משנה לשנה?

ישראל: המסים שלי עלו פי 20 מאז שקמה המדינה. ואני לא חושב שהשרותים השתפרו באותה מידה...

הפניגור: ואינך מוכן לשלם בשביל בטחון המדינה?

ישראל: שרתי בצה"ל במלחמה, וע' שייתי את חובתי. אבל שמעתי שקנו דירה לפנחס לבון על חשבון תקציב-הבטחון, ו' שמעתי כל מיני דברים על מכירת סנדורים לשייקה ירקוני. אני מוכן להקריב את הכל בשביל הבטחון, כדי שלא אצטרך ללכת עוד פעם למלחמה. אבל כל זמן שלי אשכול ו' אנשי שולטים בכספים, אין לי כל בטחון שובספים שגובים ממני בשם הבטחון מגיעים באמת כולם למטרתם.

התובע: האם אני צודק באומרי שאתה מוכן לשלם ככל הדרוש כדי לקיים את המ' דינה, את מטרותיה וצרכיה, אלא שאתה רוצה להיות בטוח שהכסף מגיע לתועלתו?

ישראל: כן, זה בדיוק. קודם שהממשלה והשרים יהדקו את התגורה, אחר-כך גם אני מוכן.

התובע: כבוד השופט. כדי לחזק את דברי העד הקודם, אני רוצה לקרוא לדוקטור יעקוב גרינפלד, רופא בשרות הממשלה. בבקשה.

(דוקטור גרינפלד עולה על הדוכן ונשבע כחוק).

התובע: אתה היית אחד המנהיגים של שביתת האקדמאים?

גרינפלד: כן. אני חושב שהשביתה הי' תה מוצדקת וחיונית.

התובע: מדוע היא סרצה?

גרינפלד: מר לוי אשכול הבטיח לכו' לנו עליה ניכרת במשכורת. הוא הסכים ל' עליה זו אחרי שהוכחנו בפירוש שאיננו יכו' לים להתקיים על משכורתנו. אני למשל, נאלצתי לקבל עבודה חלקית בשעות הפנאי, להגות את המשך השתלמותי, כדי שאשכול לעמוד בתפקידו. חוץ מזה היה עלי לקיים את בני בבית-ספר תיכוני.

התובע: והוא הפר את ההבטחה? **גרינפלד:** הוא הפר אותה בפירוש. מר' שהו אמר שלי אשכול אמנם הבטיח, אך מעולם לא הבטיח לקיים. אני חושב שזה לא נאה לשר-האוצר.

התובע: והוא לא הביא נימוקים כל' כליים?

גרינפלד: הוא טען שכל עלית-שכר היא עזרה לגמאל עבד אל-נאצר.

התובע: כבוד בית-המשפט ישים לב לעובדה שזה היה באותו זמן שהוצאו ה' צאות כבירות לשיכון השרים, ולשיכון ה' נאשם עצמו. ועתה, דוקטור גרינפלד, מה דעתך על תוצאות יחס זה?

גרינפלד: הוא גרם להתפשטות מבהר' לה של תופעת ה'ירידה. בני, למשל, הלומד עתה הנדסה באמריקה, כותב לי שבוגרי ה' מיכללה נחטפים עוד לפני גמר הלימודים, ומציעים להם משכורות העילות בהרבה, פי חמש ועשר, על הצפי להם בארץ. זה גרם לירידתם של רופאים, מהנדסים ואקדמאים אחרים מהארץ, ואני חושב שזו חבלה חמו' רה בעתיד המדינה. מי שאחראי לכך, אינו מבין את ערכו העצום של האקדמאי לייצור, ובכלל למשק של פיתוח.

הפניגור: אין לי שאלות לעד זה.

התובע: אני אקרא עתה לאדם ששמו הו' כר לא פעם בעתונות בקשר עם עיסוקת כלכליות. מר שמעון ברגר, בבקשה.

הפניגור: אני מתנגד להבאת עד זה. אני מבין מה יכול להיות הקשר בין מעשים של שחיתות אינדיבידואלית, ובין פעולתו הציבורית של מרשי. חברי המלומד רק מסבך את הענין ויוצר מסך של עשן לבליבול המחוחות.

התובע: אני אוכיח שיש כאן שיטה. העד דרוש לי כדי שבית-המשפט יבין ביתר בהירות את ההסברים הכלכליים של העד הבאי, שיהיה מומחה כלכלי.

השופט: התנגדות ההגנה נדחת. העד יעיד.

(שמעון ברגר עולה על דוכן העדים).

התובע: הוואל נא לספר בקיצור את פרשת התיק שהוגש נגדך. זכור שאתה מעיד בשבועה.

ברגר: אני ושותפי, נוח קבק, הגנו יכו' אנים ידועים. קיבלנו רישונות-ייבוא רבים מן הממשלה.

התובע: אתם מקיימים יחסים אישיים עם הפקידים האחראיים? תרמתם סכומים גדולים לקרן הבחירות של מפלגה מסוימת, שפקידים אלה שייכים אליה?

ברגר: המממ. כן, זה נכון. לפני שני

תיים בערך הבאנו לארץ סחורות שנקנו בסכום של 128 אלף דולאר.

התובע: קיבלתם לשם כך רשיון ייבוא והקצבת מטבע?

ברגר: לא. קיבלנו רשיונות על סחורות אחרות, שהמכס עליהן נמוך מאד. אולם המשטרה הכלכלית תפסה אותנו, אחרי שזה עבר את המכס בשלום.

התובע: מה הבאתם?

ברגר: רק דברים שערכם בארץ גדול בהרבה מערכם בחוץ-לארץ, בגלל המכס הרב. סניגוריות, תכשירי מניעה, שפתר גים, עטים נובעים, ועוד.

התובע: הוגש נגדכם משפט?

ברגר: כן. התובע באותו משפט הצהיר שערך הסחורה 43 אלף ל"י, וערך המכס 26 אלף ל"י. הוא לא דרש עונש מאסר, אלא רק את תשלום המכס הוה, להלכה הוחרמה הסחורה, אבל חלק קיבלנו חזרה. **התובע:** מה באמת היה ערך הסחורה שהבאתם?

ברגר: כחצי מליון ל"י. מחיר הסחורה שקיבלנו בחוזה כיסה את הקנס. רק בעיר עור הטיל עלינו בית-המשפט העליון קנס של 100 אלף ל"י אחרי שגם שם לא דרש התובע עונש מאסר.

התובע: למרות זאת הינך סבור כי גה גו אינך לא כשורה?

ברגר: בהחלט לא. היו מאות מקרים כי אלה, שלא הגישו בהם משפטים נגד המב ירחים, התפשרו איתם בסכומים קטנים. גם לנו יש זכויות בבנין הארץ. מדוע נסבול דוחק אנתנו, והאחרים לא? זה לא בסדר.

הסניגור: מאן, אני מבין, לא נתנו לכם עוד רשיונות ייבוא?

ברגר: אתה טועה. אחרי העירעור הצ היר לוי אשכול שלא יינתנו רשיונות נר פסים לאנשים שנתפסו בהכרזות, אולם אנח נו, וגם רוב האחרים, המשכנו בעסקים כסדרם.

השופט: אני עדיין אינני מבין במה נגעה עדות זו למשפט זה. אני מקוה ש התובע יבחר את כוונתו בעדות הבאה. (פרופסור ג'ון סמית עולח על דוכן העדים.)

סמית: אני מומחה לכלכלה מדינית. הוונתי לארץ עליידי הממשלה וערכתי מח קרים שונים. אני עומד לעונב בין הארץ, מפני שאיני רואה תועלת בשהותי, הארכתי את שהותי לשבוע בגלל משפט זה.

התובע: פרופסור סמית, כולנו כאן בוים בתורת הכלכלה. אנו מעוניינים לא מוע את דעתך על כלכלת הארץ, כדי להבין את משמעות פעולותיו של הנאשם. אנא, דבר בשפה בלתי-מקצועית, שנוכל להבין אותה.

סמית: ובכן, רבותי, מדינת-ישראל נב דלת מכל מדינה שאני מכיר, בזאת שהיא מקבלת מדי שנה סכומים עצומים, בין בצר רה של כסף ובין בצורה של סחורות, מתוך לארץ. מדינה אחרת נאלצת לאון את מאונ התשלומים שלה, כלומר למכור את הסחורות שלה לארצות אחרות באותה מידה שהיא קונה מהן סחורות. אחרת לא תוכל לשלם בעד הסחורות שהיא קונה. ישראל, לעומת זאת, אינה נאלצת לעשות זאת, מפני שהיא מקבלת סכומים גדולים מאד בצורת שילוי מים, מענק אמריקאי, מגביות, מלוח וכ'.

התובע: עיקר ההכנסה הממשלתית באה מן החוץ?

סמית: כן, אפשר לומר שזוהי מדינה בעלת מליון וחצי תושבים, שיש לה חמשה מליון משלמי מסים — מחוץ לגבולותיה, משמעי, שמשלם-המסים המקומי אינו הגורם

המכריע בממשלת הארץ, ויש על כן נטיה מצד השלטון לזלזל בו.

התובע: ומצב זה בלתי-רגיל בעולם?

סמית: גם מדינות אחרות מקבלות מע נקים, אולם רק בסכום קטן מאד בהשוואה למחזור המשקי הכללי של המדינה. ישראל היא המדינה היחידה בה הכנסות מסוג זה מגיעות לחלק מכריע במשק. כיום מקבלת ישראל 350 מליון דולאר לשנה. הערך ה אמיתי של דולארים אלה הוא גבוה יותר מכל תקציב המדינה, כולל תקציב הפיתוח ותקציב הבטחון.

התובע: באיזו מידה משמיע הדבר על כוונת-המשטרה על שר-האוצר?

סמית: במידה מכרעת, כמובן. במדינה קאפיטליסטית רגילה, ההשפעה העיקרית היא בידי בעלי-ההון הפרטיים, ברובם תעשיינים ובנקאים, והאוצר משפיע עליהם רק בעיק מן בעזרת פיקוח מסויים על האשראי, תק נות חוקיות, קביעת המכס וכ'.

התובע: ובישראל זה אחרת?

סמית: ברור. כוחם של בעלי-ההון כי חוץ-לארץ נובע מזה שהם שולטים על רוב אמצעי הייצור, ולכן גם על ההכנסות הנוב עות מן הייצור. בישראל, הייצור המקומי אינו קובע את דמות המשק. ההכנסה הלאר מית העיקרית באה מן החוץ, ומי ששולט בה שולט במשק כולו. לכן שר-האוצר, והי ממשלה בכללה, יש להם שלטון כמעט מוח לט על כל מה שנושע במשק.

התובע: במה זה מתבטא?

סמית: היא הקובעת למי להקציב את מטבע-החוץ ובאלו תנאים.

התובע: איני מבין, הרי מי שמקבל מטבע זה, משלם עבורו.

סמית: רק להלכה. למעשה זה אחרת. אין שוק חופשי בו נקבע ערך מטבע-החוץ לסי חוקי הייצע והביקוש. הממשלה קובעת כראות עיניה בכמה למכור את הדולאר שהיא מקבלת מהשילומים, מהמגביות או מהמענק.

התובע: וזה לא הערך האמיתי?

סמית: לגמרי לא. במשך כמה שנים מכרה הממשלה את הדולאר, שגם אז היה ערכו האמיתי שתי לירות בקרוב, במחיר של 380 פרוטה בלבד. במלים אחרות, כל מי שקיבל באותם הימים הקצבה של מטבע זה, הרויח באופן אותומטי למעלה מלירה וחצי על כל דולאר שקיבל. כך הרויחו ה אנשים והגופים האלה מאות מליונים לירות בומן קצר מאד, וחוללו מהסכה ביחס ה מעמדות בארץ.

התובע: האם זה לא היה במידה מסו יימת מעילה בכספי הציבור?

סמית: אפשר לקרוא לזה כך, אם רר צים. מא השתנה השער מדי פעם בפעם, בפקודת שר-האוצר, אולם מעולם לא הוביק את ערך הדולאר האמיתי. כיום, למשל, ה עער הרשמי הוא 1.800 ל"י לדולאר, לרוב, ואילו ערך הדולאר בשוק החופשי הוא כ 2.500 ל"י. גם זה לא לגמרי מציאותי. אם מביאים לארץ סחורות מסוימות, אפשר ל השיג גם 5 ל"י עבור הדולאר. זה הכל תלוי בעיסקה.

התובע: מה נובע ממצב זה?

סמית: נובע מזה, שקיימים בארץ שני סקטורים . . .

התובע: הפרטי וההסתדרותי?

סמית: לא. בחלוקה האמיתית היא בין הסקטור המקבל מטבע חוץ, והסקטור שאינו מקבל, מי שמקבל, נהנה מיתרון עצום ומ שגשג בארץ, וזה המשק הממלכתי, החברות ההסתדרותיות, הייבואנים הפרטיים הגדולים

שהם שותפיהן וחלק מן החקלאות. אלה יכו לים להרויח סכומים עצומים, אפילו אם הם מפסידים כסף בייצור עצמו. ההפרש בערך המטבע מכסה את הכל וגורם לצבירת עושר פרטי או מפלגתי, שאין לו כל קשר עם מאמץ העבודה והייצור.

התובע: כך שאם מבריא כמו מר בר גר, שאת עדותו שמענו כאן הבוקר, הברית סחורות כדי ליהנות מהפרשים של ערך הלאי בחוץ-לארץ ובארץ, הוא עשה למעשה באופן בלתי-חוקי מה שכל המשק הרשמי בארץ עושה באופן חוקי?

סמית: ישנה הקבלה מסוימת, כן.

התובע: מהי ההצדקה התיאורטית לי מצב זה?

סמית: הצידוק הוא שוו מדינת-פיתוח, המקבלת את אמצעי-הפיתוח מן החוץ. זו כל הכסף הבא מן החוץ היה באמת מושקע כדי להגביר את הייצור, כדי לקנות מכונות וליצור מקורות פרנסה, יתכן שהייתה לזה הצדקה להלכה.

התובע: ואתה סבור שהמצב בארץ אינו כך?

סמית: נכון שחלק מההון המובא מווי רם באמת להגברת הייצור בחקלאות ובתע שיה, אולם התפתח בארץ משק ספילי עצום, הלוקה חלק גדול מאד, ואולי חלק עיקרי, ומבזבזו אותו למטרות אנוכיות, אפילו הכי ספים שהושקעו במרוצת השנים במפעלי פיי תוח, הושקעו לרוב ללא תיכנון מספיק וי בוזבו בחלקם הגדול.

התובע: מה, למשל?

סמית: אני מתכוון לניסוח עצום של מנגנון הממשלה שאין לו שום הצדקה, לי ביסוס עסקים מפלגתיים, לניפוח רמת-החיים של חלק מן האוכלוסיה הנהנית מקירבה לברז המטבע הור.

התובע: ואתה סבור כי שר-האוצר הוא האחראי לכך?

סמית: כפי שהסברתי קודם, בידי ה שלטון המחלט כמעט על חיי הכלכלה, ומי כאן שעליו מוטלת גם כל האחריות. **הסניגור:** מר סמית, האם באמת יכול מלומד כמון להאמין כי אדם אחד יכול לי שנות את הרוח של ארץ? האינך סבור כי במקרה הגרוע ביותר נגרר הנאשם אחרי העובדות, ולא יצר אותן?

סמית: כן, הדבר יתכן מאד. ישנה חר קיות מסוימת בגורלן של מדינות החיות על עושר שאינו פרי עבודתן.

הסניגור: למשל?

סמית: למשל, ספרד במאה ה'16, בדר רות הראשונים אחרי גילוי אמריקה. מיטב הזהב של העולם החדש זרם לארץ-האם. שם בוזבו העושר לריק, ערכו ירד מיום ליום. העושר הקל חציע חלקים גדולים באוכלוסיה לונות את העבודה היצרנית ולעבור בקי סרות ולחיי מותרות. תופעה זו חיסלה את ספרד כמעצמה עולמית.

הסניגור: זוהי תופעה רוחנית? מהו הקשור עם המוראל של העם?

סמית: רוחנית וכלכלית גם יחד. האדם אינו מעריך את העושר שבא לו בנקל. שח קן פוקר, למשל, הגורף הון בערב אחו, לא ישקיע אותו לעולם למתרת היום בקי גיית מכונות. הוא ימשיך לשחק בו עד שי יפסידו אותו, ובינתיים יפור אותו לכל עבר. נכתבו על זה הרבה ספרים. אותה תופעה קיימת בחיי עמים, לא גילוי אמריקה עליידי ספרד ולא גילוי יהדות אמריקה עליידי יש ראל לא יכלו לבוא במקום עבודה יוצרת.

התובע: רגע אחד. מדברייך, פרופסור, יכול להתקבל הרושם שאתה משחרר את

הנאשם מן האחריות למצב. נניח אפילו ש היתה הידרדרות רוחנית כללית בארץ, האם לא היתה מוטלת על הנאשם החובה הכפולה והמכופלת לפעול נגד זה?

סמית: כן, אני סבור שכן. כמדינאי כלכלי היתה תפקידו ללחום בתופעה זו או להתסטר. כאדם, וכסגל המרות על המשק, היה מוטל עליו לשמש דוגמה אישית בר לטת לעין.

התובע: אתה מתכוון לענין הידריות?

סמית: לא רק לידיה. אני מתכוון גם לצימצום אכזרי של הבזבוז בממשלה. כיום ישנם 80 עד 90 אלף פקידים בשרות הציר בור, מתוך מספר כולל של 540 אלף מפר נסים. זהו מספר מדהים. הממשלה מוציאה כיום כ-850 מליון ל"י לשנה, וחלק גדול מזה הולך למשכורות, להחזקת מכונות, לשלילים, וכ'. הממשלה היא כיום הגורם העיקרי במשק. יחד עם שאר המוסדות, היא גובה 725 מליון ל"י כל שנה כמסים. היא בולעת למעלה משליש של ההכנסה הלאר מית.

התובע: מכאן נובע שמעשיו של שר האוצר יש להם השפעה מכרעת על מצב המשק?

סמית: כן, אפשר לומר זאת בשה מלא.

התובע: אלה הם עדי. **השופט:** המשפט נדחה למחר בבוקר, בשעה 8.00. אבקש את הסניגורית לדאוג להופעת עדיה בשעה זו.

(המשפט נפתח למחרת חיום.)

הסניגור: אבקש לקרוא למר דוד כד גוריון, שיעיד על אופיו ועל פעולתו הציר בורת המבורכת של מרשי. מר כדגוריון, בבקשה.

(ראש הממשלה עולח על הדוכן תשבט כחוק.)

הסניגור: האם קיים בממשלה, שאתה עומד בראשה, עקרון של אחריות קולקטי בית?

כדגוריון: עקרון זה כלול בקריהיסוד של הממשלה.

הסניגור: כך שהממשלה כולה אחראית לכל מעשי שר-האוצר?

כדגוריון: אני מקבל על עצמי מלא האחריות לסעולת שר-האוצר.

הסניגור: מה דעתך על פעולותיו וי אופיו של הנאשם?

כדגוריון: אשכול אינו זקוק לסניגור יה. פעולותיו במשך שנים ארוכות בבנין הארץ וביישובה ידועות לכל, והן חלק בל תינספר ממפת הארץ הזאת ומנופה.

התובע: האם לא נכון שאשכול ויה האיש הקובע בממשלה בעניני כלכלה? האם אתה, אדוני ראש הממשלה, בקיא במדע הכלכלה?

כדגוריון: לא קיים מדע כלכלה. **הסניגור:** אם כן, מה דעתך על השעי רוריות וגילויי-השחיתות כמו פרשת עכרון בצפת, פרשת שטטנר בחיפה, פרשת ברגר קבק שהועלתה במשפט זה, פרשת עמוס כדגוריון, ומאות אחרות?

כדגוריון: לא קראתי העתונים ואינני יודע שום דבר על פרשות אלה.

הסניגור: מרשי מחתר על שאר עדי. **השופט:** הנאשם, אתה יכול להעיד עתה שבטעה, ואו תיחקר חקירת שתי וערב, אתה יכול להצהיר ממקומך כלי שבו עה, ואו לא תהיה הזכות לחקרך, ואתה יכול להינאע מכל עדות. במה אתה בוחר?

הנאשם: אינני מתוכח עם משמיצים. **השופט:** אם כן, אבקש את הפרקליטים המלומדים לגשת לסיכומים. אדוני התובע, **התובע:** כבוד השופט. לאור העדויות (המשך בעמוד 14)

פניה רוסית רשמית לטימן, נשיא יוגוסלביה, לקבל על עצמו את התיווך בסוכסוך ישראל-ערב, יהיה הצעד המפתיע הבא של מדיניות החוץ הסובייטית במרחב. על רקע זה, תבקר אישיות סובייטית רמת-מעלה בקהיר, כדי לשכנע את גמאל עבד אל נאצר להסכים למאמצי התיווך.

הפתעה רוסית נוספת תהיה קשורה בבטיית חלוקת המים בין ישראל ושכנותיה. כפי הנראה, תפרסם ברית-המועצות הצעה לממן את ביצועה של תוכנית מים כללית לטובת סוריה, ירדן וישראל, עלידי ניצול מי הירדן. התוכנית תוצע כתוכנית נגדית לתוכנית המים של שליח נשיא ארצות הברית אריק ג'ונסטון.

לעומת זאת, יושג הסכם סופי בין מצרים וארצות-הברית על מימון אמריקאי להקמת סכר אסואן הגבוה. בצעד זה יבש עבד אל נאצר לחוכיה לדעת הקהל בארצות-הברית כי הוא לא נרתם כולו לעגלה הקומוניסטית.

היכון למס גדול חדש. אחרי שיהי'המגן לא, ויצליח לטתוס את החזר הגדול בתקציב המדינה, יש צורך דחוף בגיוס 50 מיליון ל"י נוספות. הברירה בפני שר-האוצר היא להטיל מס חדש, או להגדיל את מחזור המטבע. קרוב לתדאי שיבחר בדרך הראשונה.

אותה שעה יידרשו המעסיקים להגדיל את תשלומיהם לקרן-השואה לחיילי-מילואים מאחזו אחד לאחזו וצחי, למרות שנצי'ברה כבר רזרבה של ארבעה מיליון ל"י בקרן. ההעלאה תיציא מן המשק ששה מליון ל"י נוספים.

כחוגי הכלכלה גוברת הי נטיה להפחתת ערך המטבע.

אחת הסיבות: הפרוטסור ברנשטיין, מני-הלי-מחקר של קרן המטבע הבינלאומית שהוזמן על-ידי בנק ישראל לחקור את כלכלת הארץ, הגיש דו"ח מנומק בו דרש לנקים בצעד זה כדי לייקר בארץ את סחורות הייבוא, להוריד את מחירי הסחורות לייצוא.

התקרמות מסויימת ניכר רת במשאיומתן לאיחוד הציוני ניסיה-מכלליים עם תנועת-החי רות, למרות התנגדותם של חוגי הכלי כלה במפלגת הצ"כ. ההצעה העיקרית הנדונה עתה: הדרשה לאחד מלכתחילה את הקרנות הכספיות של שתי המפלגות, כדי למנוע מראש אפשרות דו-קיום של שתי טיענות נפרדות במפלגה המאוחדת. בעלי הצעה זו סבורים כי מפ"ם התפלי גה מפני שלא נעשה ניסיון למנוע את הקיבוץ-הארצי והקיבוץ-המאוחד מיד עם האיחוד.

האג' אמין אדיחוסייני, מופתי ירושלים לשעבר, יתעי רב בגלוי במערכת החכירות הקרובה לפרלמנט הירדני. בשור רה של שידורים מרדיו קהיר, וכן באמי צעות סוכנים שכירים בפני הירדן, יסית המופתי את תושבי הירדן ובעיקר את בני חגה המערבית, להצביע בעד מועמדים המתנגדים לבית-המלוכה הירדני.

גורם פעיל שני בכחירות אלה: ממשלת בריטניה. בין השאר, תוסס בפניה האשמה כי סוכניה שיחדו את ראשי השבטים הבדואים שם.

צפויה מתיחות ביחסי ישראל-בולגריה. הגורם לכך יהיה סירובה של ממשלת סופיה להסכים לכל התביעות הישראליות בקשר לתשלום פיצויים לנפגעי מטוס אל-על, שהופל בשנה שעברה מעל שמי בולגריה.

בקרוב תשמע בהרחבה על תנועת ההגירה של הנוער ערבי מישראל. הממשלה תסכים להקים ועדת חקירה לבירור פרשה זו ונסיותיהם של נכבדים ערבים ישראליים לעבור למדינות ערביות. ועדה זו תמונה בעיקר כדי למנוע ביקורת קטלנית כלפי המוסדות הממשלתיים המטפלים במיעוטים וכדי לחפות על פעילותו של הממשל הצבאי באזורים הערביים.

הביקורת הציבורית בפרשת דירות-השרד תשיג תוצי אות. חרב יצחק נסים מומד להודיע כי הוא מחתר על חלק מידת השרד שחועמדה לרשותו, לאחר שנודע לו מחירח תמופרז (93,5 אקף ל"י). עמד שני: הממשלה תדרוש מבעלי דירות-שרד בירושלים, הממסיכים להחזיק בדירותיהם הפרטיות בתל-אביב, לחעמיד דירות אלח לרשות הממשלה, להשכנת פקידים ממסלתיים אחרים.

מפא"י עלולה להצטרף לקואליציה העירונית בתל-אביב. השיחות המעשיות בנושא זה עשויות להיפתח עם שובו ארצה של ראש חזיר חיים לבנון. אם יושג הסכם, ייכנס מזכיר מועצת פועלי תל-אביב אליעזר שכטר, כסגן ראש העיר.

במקרה זה תפרוש סיעת חירות מהנהלת העירייה.

העם

פצע שותת-ים

פצעה-הענק השותת-ים, המתמשך על גופה הרוטט של ארץ-ישראל מסירת-צבי עוד עיני' גלי, שוב שלח השבוע גל-כאב חדים ומט-רופים לכל שאר האברים. הפצע הקרוי גבול גביו את חותמו על כל תנועותיו והגיי טיו של הגוף.

ענני-מלחמה כבדים שוב רבצו על הגוף הקיצי הלהט. מעשים מוזרים קרו בערפל זה, האורח רק שמע קטעים מן הנעשה. אולם גם קטעים אלה הספיקו להוכיח כי סגנון חדש חדר למלחמה-הזעירה.

סגנון הדרש. פרשת השבוע היתה מורי-כבת מכמה אירועים, שרק עריכתם בסדר כרונולוגי הפיחה בהם רוח של משמעות: מאורע 1: שני אזרחים ישראליים, יוחנן גוטמן וחיים דובינסקי, נורו ונהרגו מן המארב בקטע הגבועי המסוכן בין מעלה-העקברים וחצבה. שום מעשה קודם בשטח זה לא יכול היה לשפוך אור כל שהוא על

קרובי יוחנן גוטמן ליר חדריהמים

בערפל הסמיך. מעשים מוזרים

סיבות מעשה זה. ממשלת ירדן מיהרה לי-הסתיג ממנו, תוך חשש בולט מפני פעולת-תגמול בממדים גדולים.

מאורע 2: מוצטפה חאפו, קציני-המודיי עין המצרי שהדריך את חוליות-הריגול והי-חבלה שחזרו לישראל, נהרג באורח מסתורי. קולי-ישראל נתן פירסום מכסימלי למעשה. רדיו קאהיר השתיק אותו תחילה, הטיל אחריכך את האשמה על סוכני ישראל.

מאורע 3: צעיר ישראלי נהרג ליד וילהלמה, באחת התקריות המזוורות ביותר שאירעו אי-פעם במדינה (ראה להלן).

מאורע 4: הגוסס הצבאי המצרי בי-עמאן, שנאסר על-ידי ישראל בארגון פעיר לת הפדאיון מתחומי הירדן, נפצע קשה על-ידי פצצה שנשלחה לו כדורא מירושלים הי-עתיקה. ממשלת מצרים האשימה את ישראל גם באירגון התקשות זו, איימה להגיב בכוח.

מדיניות

הדרך לכוחל

2. העעדה המיוחדת תאורגן מידלאחר כניסת הסכם זה לתוקפו ותשים את לבח

לניסוחם של תכניות והסדרים מוסכמים לי-גבי... גישה חופשית אל המקומות חקדור שים... סעיף 8, הסכם שביתת הנשק של ממלכת הירדן ההאשמית ומדינת ישראל מיום 3.4.49.

שנתיים אחרי שנוסח סעיף זה סנה אחד משרי ישראל הראשונים, הרב יהודה לייב מיימון, אל שר החוץ משה שרת במכתב סודי ודרש להעלות על סדר היום את דרי-שתה של ישראל לגישה חופשית אל הכר-תל המערבי.

משה שרת, אדם זהיר מטבעו, דחה את ההצעה במכתב ארוך מאד ומנומק מאד, בעברית מרוהטת. תמצית דעתו: מוטב לי-תת לכלב ישן שיוסיף לישון. אם יתעורר ישראל את בעית הכותל, עלול העולם כולו לזכור את בעית המקומות הקדושים הגוי-צריים, ואת הדרשה לבנאם את העיר. זה היה סוף הויכוח.

צעד בעמאן. החודש צעה הדרשה במפתיע מחוש. הפעם הושמעה בפי אדם שאינו נוהג להפליט דרישות בהיסח הדעת, דויד בן גוריון דרש רשמית מהגנרל אדי-סון ברנס כי יעלה את הדרשה בפני הי-ממשלה של ממלכת הירדן ההאשמית. התוצאות לא היו מעודדות. ירדן לא דחי-תה את הדרשה. היא רק הצטרפה, באוזני ברנס, שלא יהיה ביכולתה לקבל על עצמה אחריות לשלוםם של האנשים שינסו להגיע לכותל.

לפי כל הסימנים, לא היה זה סוף מסוק. היה מנוי וגמור עם ראש ממשלת ישראל שלעומת כל הורישות הרבות של ירדן יתי-יצבו גם כמה וכמה דרישות ישראליות.

הגבול

רצח בוילהלמה

אריה גרובאק סגר את דלתות בית המי-לאכה הקטן לתיקון אופנועים שבחצר ביתו הקטן, במושב גבתון. ביום ששי, היה אריה נוהג לסיים את עבודתו בשעות הצהרנים, להתרחץ ולנוח מעט לפני שיצא לבקר את חברתו, הלנה.

גם הלנה פרק, 20, חורה מוקדם לביתה. הלנה הכירה את אריה לפני שנתיים, עוד בהיותה אחות בבית-החולים אסותא בתל-אביב. עתה היא משרתת בצהל.

הלנה נשטה את מדיה, לבשה את החלוק, עזרה לאמה שחורה מעבודתה לעשות את עבודות הבית. אחר כך יצאה לחצר, שם השקה אביה את הגינה הקטנה.

לאחר ארוחת הערב, נשמע הצלצול הי-מקחה בפעמון ביתה הקטן של משפחת פרק, בנוה-עובד ליד יהוד. הלנה מיהרה לדלת, מצאה שם לשמחתה את חברה אריה, שהיה כבן בית אצל הוריה. הלנה עצמה ביקרה פעמים אחדות אצל הורי אריה בגב-תון, עשתה את ההכנות הראשונות לחתונה, שעמדה להתקיים אחרי שחרורה מן הצבא. השעה היתה תשע וחצי. מאוחר מדי מכדי לבצע את התוכנית שהכינו לאותו ערב, לבקר את חברתה של הלנה בצהל. במקום זה, החליטו אריה והלנה לצאת בי-מכוניתו של אריה לטיל בסביבה. הם יצאו את נוה-עובד, עלו על כביש וילהלמה-לוד, נכנסו לאחד הכבישים הצדדיים, שם הקשיב הוג לשידור גלי צה-ל, שבקע מתוך המכ-שיר הקטן.

השתלשלות המאורעות לאחר כניסתם לי-כביש צדדי, תוארה על-ידי הלנה עצמה לאחר 10 שעות, במרחק שלושה קילומטר מאותו כביש, בתחנת המשטרה של הכסר יהוד.

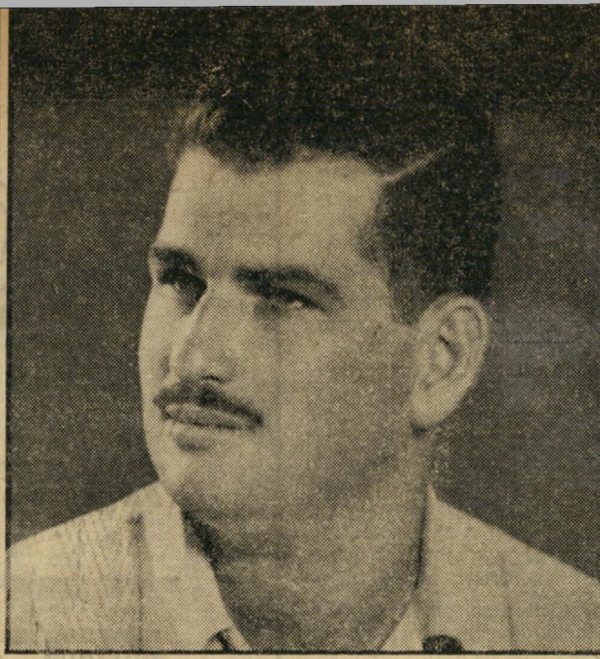
הוא ירד מהמכונית. כבינו את האורות והקשבנו לראדיו. פתאום הרגשנו בתנועה ורעש בתעלה הקרובה למקום בו עצרנו. סיסרה לכתבים הלנה פרק, שסי-מני הלילה הנורא טרם נמחו מעל פניה המבוהלות.

לפתע, התרוממה דמות שחורה מן התעי-לה, ניגשה אל הסגור ופתחה את הדלת. היה זה בחור גבוה, בעל גוף מוצק, שאמר לאריה בעברית: "מה אתה רוצה כאן? הסי-חלק מאן?"

הרגשתי שהגינה צרות ואמרתי לאריה: "בוא נסע מכאן. הם בטח חיילים."

אריה הדליק את המכונית ויצאנו משם בכרכס. פתאום הוא עצר ואמר: "הענין חשוב. אני חוזר לבדוק מי הם, הם לא נראים כחיילים — הנשק שלהם לא היה נשק צבאי."

"ביקשתי ממנו שלא יתור, אבל הוא לא

האם השכולה בתיה גרובאק והארוסה האמלה הלנה פרק מכמות את אריה גרובאק (במרכז) ליד הקבר הרענן ברחובות

הוא שאל אותי: את יודעת מי אנחנו?"

בערב שידר קוליישראל את הידעת לשכת העתונות. לטיוט הפרשה: "העקבות הובילו לגבול ירדן."

יחסי-חיון

ילד הפלא

הנרי ביירוד היה תמיד ילד-פלא. עוד ב-גיל צעיר יחסית קנה לו שם בהנדסה צבאית, כאשר ניצח על סלילת דרך-בידמה המקורית לסיני.

כשמשרד-החוץ האמריקאי שם את לבו ל-נגרל הצעיר, שנראה צעיר עוד יותר מכפי גילו, וביקש לנצל את שרותו, נאלץ הסיני נאט של ארצות-הברית לחוקק חוק מיוחד ונדיר, שאיפשר לביירוד להמשיך ולהחזיק בזכויותיו הצבאיות גם כפקיד אזרחי. כי ביירוד סירב בהחלט לחתור על זכותו ל-פנסיה.

ילד-הפלא השתלט שיש מהר על המחלקה החולשת על שטח גדול יותר מכל מחלקה אחרת במשרד-החוץ: מחלקת אסיה ואפריקה. כצעיר דינאמי, קבע מיד קו מהפכני חדש: לקנות בכל מחיר את לב הערבים. ההנחיות, אותן למד ביירוד עוד בהיותו בצבא: יש ראל הוא גורם מבוסס, הערבים גורם חיוני הקמת ישראל גרמה נזק עצום לאמריקה. למערך הצבאי האמריקאי ולאספקת הנפט. עליה לרכוש בחזרה את האהדה הערבית שאיבדה.

נאום כנעני. לפני שביירוד הצליח לר-כוש את לב הערבים, הצליח לרכוש את שנאתם של יהודי אמריקה, שקלוליתיהם חשובים בבחירות. השיטה: הוא נאם נאום אנטי-ציוני, כמעט כנעני, בוועידה של הועד היהודי האמריקאי, שהוא המוסד השניא ב-יותר על כמעט כל יהודי אמריקאי. דרישתו: על ישראל לחתור על קיבוץ הגלויות, להשי-תלב במרחב הערבי.

האחריה מסביב לביירוד נעשתה חמה מ-די היה צורך בשינוי אקלים. הוא מינה את אחד מהסידיו, ג'ורג' אלן, כיוורשו, נטל לידיו את התפקיד המרכזי של המרחב: ה-שגירות בקאהיר, שם קיווה ביירוד, יגרום למהפכה ביחס הערבים לארצות-הברית, יו-כיח את עצמו כמדינאי מנהיר.

האסון היה כי ביירוד אמנם אהב את הערבים, אך היה נערך כל חוש לפסיכו-לוגיה הערבית. הוא פגש בגבר צעיר וחייו-כני כמוהו, גמאל עבד אל-נאצר. מה שקרה המרחב, כי בשנים אלה, מילא השגריר ה-מאותו רגע כבר הפך חלק מההיסטוריה של אמריקה בקאהיר תפקיד דומה לזה של הנציב הרומאי באנטיוכיה לפני אלפי שנה.

זיון מול זיון. עבד אל-נאצר הוא אדם ביירוד קבע לעצמו קו שאינו יכול להיסוג פיקח מאד. הוא ערך לעצמו חשבון פשוט: ממנו, הוא שבוי של עצמו. כל נסיגה מן הקו שלו היתה מתפרשת ככשולן כל מפעל על חייו, ככשולן מדיניות ארצו, כתבוסה לממשלת איזונהאור. את המצב הזה ניצל המצרי בכשרון גאוני.

הוא דרש נשק אמריקאי נגד ישראל, ללא שום תנאי. כשהיססה הממשלה האמריקאית, לקח נשק מברית-המעצות, הנחיל לאמרי-קאים את התבוסה הגדולה ביותר מאז - הוא נאחו בהבטחה קטנה, ברזו דק, דיאן-ביינפי, אולם ביירוד לא היה בכשולן

בנות. שיהיה שלום." האם צעקה. היא דיב-רה בקול ניחר ויבש. שקט השתרר ברחובה הראשי של רחובות. עשרות מכוניות משני הכיוונים נעצרו. רק פה ושם נשמעה אנחת בכי. האם לא בכתה. איש לא העז לככות בקול רם. היה שקט.

ליד הקבר. הלוייה המשיכה לבית-הק-ברות החדש של רחובות. בקצהו נכרה קבר טרי בחול הרטוב. היה זה קברו של אריה. שכני משפחת גרובאק נשאו את ההרוג. האב השכול חבש כובע שנשמט הציתה. הוא לא דיבר. נראה כי לא תפש את כל הקורה סביבו.

בתיה צעדה בחוקה עם מי שהיתה עתידה להיות כלתה בעוד שבועיים, הלנה פרק, צעירה חיונית בעלת שער ארוך ומבט קר-דר. לבושה שחורים.

בתיה לא בכתה. היא דברה בשקט: "אריה יפהפה שלי, מגיל 14 פרנסת אותנו. למה מגיע לך למות? עכשיו יהיה לך שקט. תישן טוב, אריה חמודי. תישן, אבל למה לא תישן בחור שלי?"

הלנה נשכה את שפתיה. מדי פעם פרצה בכבכי. נשמעו רק מילותיה השקטות של ה-אם ואנחות בכי מאופקות.

ליד הקבר נעצרו משתתפי הלוחיה. תנו-לי להחזיק את ראשו. זאת הפעם האחרונה. רק עוד פעם אחת, ביקשה בתיה. היא דיברה בשקט מאופק. היא לא בכתה. ישו-תה בכתה יחד עם כל בית הקברות.

בו מזריחה ועד שקיעה. תמיד היה כזה, תמיד עבד, תמיד דאג לנו."

"היו לו ידי זהב. הוא היה בחור מצויין," העידו חבריו הרחובותיים. "אופנוע שאף אחד לא יכול היה לתקן אותו, היו מביאים לאריה. הוא היה כבר עושה את כל השאר."

"שתהייה אחרון." שירה של כמה עשרות מכוניות ואופנועים התקדמה מכפר גבתון לעבר רחובות. השעה היתה ארבע ושלושים אחר הצהריים ביום ראשון - שעת עבודה לאנשי הכפר. כולם עזבו את עבודתם והצטרפו ללויה.

לאורך הרחובות בה עברה השירה עמדו עשרות אנשים, גברים וילדים. כולם הכירו את אריה, בעל הטנדר הישן והמסרט, אשר מעולם לא סירב לקחת מישהו בטרמפ.

"הוא היה קומוניסט, תמיד אמר שצריך לאהוב את הערבים - ודוקא אותו הרגו מסתננים." התפלא גבר מזוקן, מהעומדים לצד הדרך.

"רק לפני שבוע תיקן את האופנוע שלי, אני עוד חייב לו עבור התיקון." הוסיף צעיר בלוני שעמד לידו.

ליד בית-הכנסת ברחובה הראשי של רחובות נעצרה הלוייה. רבה של רחובות החל להספיד את אריה. "נפלת מכדורי מרצחים, לא היית ראשון, לא תהיה אחרון..."

לפתע התערבה בתיה גרובאק, אמו שבת השיער של אריה: "אריה נפלת, דם נקי נשפך. שתהיה אחרון, שלא יהיו יותר קרי

שמע לי. התקדמו כמה מטרים ואריה יצא מן הטנדר. הוא יצא כשהיד שלו בכיס. הם בטח חשבו שיש לו אקדח והוא רוצה ליר-רות בהם. שמעתי צרור של תת-מקלע. לא, אני לא יכולה להבחין בין עוזי לסטן. אני חושבת שלא היה להם עוזי.

"רציתי לצאת מן הטנדר ולברות. פתאום נגש אלי הבחור הגבוה ואמר: 'הרגנו אותך מפני שהוא נדנד לנו. אל תפחדי, לא נעשה לך כלום.'"

"הבחור כיבה את הראדיו. יצאתי מן ה-טנדר וראיתי עוד שלושה בחורים, כולם בבגדי חאקי וכולם חגורים בחגור. נבהלתי ושאלתי אותו: 'מי הבחורים האלה?' והוא אמר: 'אל תפחדי. מי היה הבחור הזה?'"

"אמרתי לו שאני מכירה אותו ושרק לקח אותי בטרמפ לווילהלמה. הוא שאל אותי: 'מאיפה את?' ואו החלטתי לספר שאני תיירת ולא יהודיה.

"אני נוצריה ממוסקבה. אני נמצאת בארץ רק שנה וחוזרת עוד מעט לרוסיה," אמר-תי לו והוא צחק וטפח על גביו: "טוב מאד. הרוסים הם חברים שלנו."

"בינתיים התקרבונו לסיכוב וילהלמה וברי קשתי ייתן לי ללכת. הוא דיבר עם החי-ברים שלו ושאל: 'את יודעת מי אנחנו?'" "אמרתי: 'כן, דרוזים'."

הם צחקו והסתלקו במהירות לכוון כפר סירקין. חיכיתי כמה רגעים, חלצתי את נעלי והתחלתי לרוץ לכיוון מחנה ישראל.

פגשתי כמה אנשים ליד השער וסיפרתי להם על כל מה שקרה. הם אמרו שלא שמעו יריות ושאני צריכה כנראה ללכת לרופא עצבים. לא שמתי לב אליהם ורצתי אל המקום ששם יש טלפון. טלפנתי למש-טרה והם באו ולקחו אותי אל המכונית. אריה היה כבר מת."

הרופא המקומי הזועק. חירה ומי-כאל פרק, הוריה של הלנה, קיבלו את ה-ידיעה הנוראה בבוקר. התעוררתי בשבע יראתי שהלנה לא באה בכלל הביתה. לא ידעתי מה לחשוב. דבר כזה לא קרה לנו אף פעם. נבהלתי נורא. סיפרה חירה, 52, עובדת לשכת הסעד במחנה ישראל, כשהיא מנסה לשמור על קור רוחה, אך אינה מצ-ליחה.

גל דמעות חדש שטף את עיניה. "הערתי את מיכאלי, בעלי, כשלפתע נשמעו דפיקות מהירות בדלת."

את הסזל טוב הראשון שמעה משפחת פרק מפי הרופא המקומי, ד"ר סיביליה, שכן ובעל מכשיר טלפון. המשטרה הודיעה לו על מה שאירע, הזמינה אותו לתחנה לבדוק את הלנה. משם מיהר אל ההורים.

בבית המשפחה. צעקות אינמות בק-עו מתוך בית המגורים הקטן של משפחת גרובאק במושב גבתון. בית-המלאכה לתיקון אופנועים היה סגור. האם בתיה שכבה על הספה שבחדר הקדמי, זעקה ותלשה את שעי-רותיה. האב, צבי גרובאק, נשאר שקט, ני-סה לשוא להרגיע את אשתו.

"אריה היה ראש המשפחה," סיפר האב, "כל השנים תמך בנו. אני ואשתי לא עוב-דים. אנחנו חולים ואריה תומך בנו ורואג לנו. את הבית הזה, הוא הקים כמו ידיו. אחרי שעות העבודה, היה בא לכאן עם עודד, מניח לבנים ויוצק את עמודי הפינה. גם את בית-המלאכה בנה לבד. היה עובד

שגריר ביירוד זינדיך, תתול, עכבר, נגרל וסגן-אלוף

במדינה

השופט הפתיע את שני הכוהנים: הוא החליט לצאת לבית המתלונן, לבדוק בעצמו את המצב. הרהיטים מצאו חן בעיני השופט, עוד יותר מצאו חן בעיני הנגר שעשה אותם: בתחתיתם, במקום המיועד עלידי החוק להדבקת בולי מס-המותרות, נראו סימני נייר צבעוני מגורר.

אליהו, שלא הקפיד אפילו להסוות את סימני הגירוד, חוייב לשלם קנס של 170 ל"י.

היה זה עונש צודק על הפרת שלום בית הכוהנים.

ענבי זעם

שלום גמליאל חזר לביתו בנחלת יהודה, דרך הכרמים של ראשון לציון. הוא התרחץ קודם בים ועתה היה לו חם. הוא קסף אשכול ענבים להרחת את צמאנו.

אוחו רגע הופיעה עגלה עמוסה ענבים, ועליה דניאל יעקבי, שני בניו המבוגרים וחברם ירמיהו מזרחי. אחרי רדיפה קצרה, נתסס גב הענבים, הובל למרתף בית יעקבי, שם כיבדו האיכרים את הנער בן ה-17 בנחם זרועם הוועמת.

האימה הערומה. בזה לא תמה תבני עתה של משפחת יעקבי. הם החליטו למי סור את הנער לטיפול המשטרה. אולם הישעה היתה שעת צהרים, החום הכבד ניתך כעופרת מהשמים, הכורמים לא רצו לוותר על מנוחת הצהריים, הובל למרתף את השבוי הרועד מפחד, השאירו אותו ערום להמתין עד שיקצו משנתם.

שלום ברח מהמרתף, עבר דרך המושבה לביתו ערום כביום היוהדות. כאשר הגיע לבית הוריו, היה כבר אדם אחר: דעתו נט רפה עליו. הוא הלך מראה סימני דיכאון, ניסה להתאבד, הוכנס לבסוף לבית-חולים לחולירות.

השבוע הגיש עורך-הדין זרח גורדון בשם שלום גמליאל, שהבריא בינתיים, תביעה אד רחיה לפיצויים בסך 5460 ל"י. היתה זו התביעה המשפטית השנייה בפרשה זו. הראשונה, תביעה פלילית בפני בית-משפט השי' לום ברחובות, הסתיימה בהרשעת היעקבים.

חיות

רק האצילות אחייבת

"עמוד!" ושמעה הפקודה הנמרצת. עשר רה כלבים קסאו דום, יחד עם המתווכים ברצועותיהם, חיכו לפקודה הבאה של ה"מאמץ".

היה זה אחד השיעורים השבועיים, שנע"רכו מזה חודשים במועדון מיוחד על הר הכרמל. בטבעון ובקרית-ביאליק, התנהלו אימונים דומים במחנות מתאימים.

כמה מבעלי הכלבים ומאמניהם, משוגעים לדבר יותר משאר חבריהם, לא הסתפקו בשיעורי האילוף, הם יסדו אגודה מיוחדת, שתכריח מתאספים מדי שבועיים לפגישות חברתיות בערבים — לרוב ללא כלבים — מקשיבים להרצאות על פסיכולוגיה של כלבים, חיי המין של הכלבים ונושאים ב"ביים דומים.

64 מועמדים. השבוע החליטו בעלי הכלבים כי יש להתכונן למיפגן רציני עוד יותר: תערוכת כלבים ארצית. כהכנה ל"תערוכה זו, נערכו תערוכות מוקדמות מקומיות. הראשונה נערכה השבוע בבית קפה סאונדה המיוער, במרכז הכרמל.

בית הקפה המה מ-64 מועמדים נובחים מכל הסוגים, החל בכלב זאב גרמני ובולי דוג אנגלי וכלה בכלבי תערוכת ערביים.

בין הכלבים הנרגשים עברה רודולפינה מנצל (60) אישה נמוכה, עגלגלה ובעלת הבעת פני בולדוג מלבבים. לצידה צעד בע"לה, רופא קופת החולים ד"ר רודולף מני צל, ממושקף וגבה-קומה, שרשם בדיקנות את חחת דעת אשתו.

דעתה של רודולפינה היתה גזענית מור בקת. היא לא הסתכלה על השגי הכלבים כי אם על מראה החיצוני, פסלה לתערוכה כל כלב שלא יכול היה להתפאר בכרטיס יוחסין ארוך. רבות מבעלות הכלבים פרצו בדמעות, כשנפסלו יקיריהם.

נאנחה רודולפינה, בעברית מתובלת ב"מבטא גרמני: "האנשים עור לא מבינים אפילו מה זה כלב. כשמוכרים על חיה אצילית, זה עניין של אצילות הגזע".

בחיוך סתמי, התחנן בפני ממשלתו שתיתן לו הזדמנות נוספת. כך נמנעה כל פעולה נגד משטרו של עבד אל-נאצר, שהקפיד לא למתוח את החבל יתר על המידה.

האמריקאים הודינו בסבלנות, המצרים הודינו בנשק סובייטי. צעד אחרי צעד סיר לק עבד אל-נאצר את ההשפעה המערבית מסואץ, ממצרים, מסוריה, מירדן. אחרי כל כשלוני הבטיח ביירווד לממשלתו שהסוף יהיה טוב, שעוד מעט יבוא השינוי המקוה, שעבד אל-נאצר אוהב בלבו את האמריקאים. בשבועות האחרונים נראה כי משחק ה"חטול בעכבר, מישחקו של סגן-האלוף ה"מצרי בנג'ל האמריקאי, מתקרב לקיצו. כש"לונגו של ביירווד היה כל כך גלוי עד שאר אפשר היה לכסות אותו גם במבול של מי"ב רקים מרגיעים מקאהיר.

הודיע השבוע הבית הלבן: ביירווד ובני חבורתו יסולקו מעמדות-המפתח. ביירווד עצ"מו יועבר לדרום-אפריקה, רחוק מכל הכ"רעות בינלאומיות. הפעם החליט מיששוו אחר, כי ביירווד היה זקוק שוב לשינוי אקלים.

ירדה

עין זועמת

"אנו מסתכלים על הנסיעות לחוף-לארץ בעין זועמת", אמר בשבוע שעבר דובר משרד-הפנים, בהצדיקו את הקששים המלאי כותמים שהונחו בדרכם של האורחים המש"תמשים בזכותם החוקית לנוסע לחוף-לארץ.

היתה זאת רק עין אחת של מדינת יש"ראל. העין השנייה פקוחה מעבר לים. הש"בוע פירסם עלון יהודי אמריקאי את הקטע הבא מן הפרוטוקול של הפרלמנט הקנאד"י:

חבר-הפרלמנט רולאנד מיצ'נר: "אדוני הי"ש"בראש, הייתי רוצה לשאול את שר הי"אזרחות וההגירה מה נעשה כדי להקל ב"ישראל על הסידורים של המועמדים להגירה לקנאדה, ואילו קרובי-משפחה של תושבים קנאדיים יבואו בחשבון לשם הגירה כזאת?"

שר האזרחות וההגירה: "הממשלה לא התקדמה באירגון סידורים למהגרים ביש"ראל, ואין לה כוונה להתקדם בשטח זה, מאחר שממשלת ישראל, המחפשת עולים לארצה, אינה רוצה שנעשה זאת."

שאל העלון האמריקאי: מיצד ליישב שלר"ה עקרונית זו של זכות הגירה מיש"ראל עם טענתו המוחצת של הנשיא הציוני, נחום גדלמן, כי שלילת זכות-ההגירה מיהודי מארוקו היא פגיעה בזכויות-האדם?"

משפט

מעצר ברוב קולות

אם ארפעס תוכרו תחרות על התואר "אלוף הזכרון", יהיו למפקד ראשון אליהו דביר, מפקד משטרת אהודיססאן, כל הי"סכויים לזכות בה. השבוע, כאשר העיד כעדה-תביעה הראשון במשפט מפגיני קרי"ת שמונה (העולט הזה 977) זכר דביר בדיוק נמרץ 32 צבירות שבועו ע"י-די 27 נאשמים. אולם כשנקרא ע"י ההגנה לזהות את הנא"שמים שעמדו מולו בבית-משפט השלום ב"צפת, לא היה בטוח מיהו מי.

בחקירתו המזהירה של עורך-הדין אלישע שינובים, פרקליטו של יוסף פרץ, זכר קצין המשטרה לפתע עוד פרט מעניין מאד. הוא סיפר שבישיבת "פעילי המוסדות" (של מפא"י) שהתקיימה בחרדו, שעה אחת לפני פיזור ההפגנה בכוח, הצביעו המשתתפים על שמות המועמדים למצצר."

גילוי אחר מפי דביר: מזכיר מועצת הפיר"לים, יצחק שינויר, היכה לעיניו את אליהו אוחיון, פעיל "חרות" במקום. לשאלת השר"פס, יעקב בר-זאב, ענה: "בהתאם לשיקולים מסויימים לא עצרתי אותו."

בין כוהנים

שלושה כוהנים נפגשו השבוע בבית-מש"פט השלום בתל-אביב. אליהו כהן, מכפר שלם, היה התובע. שמואל כהן, בעל נגריה מחולון, היה הנתבע. השופט יצחק כהן מגורי האוין לדבריהם.

טען אליהו כהן, שהסתכן עם בעל הי"נגריה מפני שהרהיטים שקנה ממנו לא מצ"או חן בעיניו: "שילמתי לו 24 לירות עבור מס'מותרות, והוא לא הדביק את הבולים." כהן הנגר תכחיש בכל תוקף.

תשקול אתה
התמורה המלאה
עבור כספך

מנירת הקיץ הגדולה

20%

הנחה מעשית

על כל הסחורות המוכנות בכל המחלקות של

פנת חמד לזוגת צעירים...

חורשות וגנים, בית קפה, מוסר קה וריקודים, ים, ספורט ובדור ומעל לכל — מטבח משובח, שקט ומנוחה...

בלה ימי נופש נפלאים

ב"רמות הכרמל"

קרית הטכניון — נוח שאנן בחנהלת "חפינג'ן"

המחיר לקראת הפתיחה: 11 ל"י ליום בלבד.

בהזמנות נא לפנות: חיסה, ת.ד. 1603, סל. 81100.

סוף הנחלה * לכל אדם * ונוח לכל כולם

רדיופאלאט

6 מנורות אופרה לונס
7 מנורות סופר
7 מנורות סופר לונס
8 מנורות ס'אטוויק
8 מנורות פאג

הנשיא הכללי
חברות ההגנה

תל אביב 4956
קולור
הנדרש רק

מטב ביותר בעולם-תוצרת אנגליה

מגיש את

הרפורמזיה

המצולמת

המקיפה הראשונה

על התחרות

הספורטאית

שהיכה

מאורע לאומי

"השד הבלונדי", הקיצוני השמאלי של נבחרת ברית-המועצות — טאטושין, שסיכן ביותר את שער ישראל זוכה לטפיחות הערכה משחקני ישראל. (מימין): רוזנבאום, מירום, קרמר. טאטושין ומתניה.

המשתתף

באיצטדיון דינאמו במוסקבה

אחד עשרה בחורים ישראלים בתלבושת לבנה עמדו על מגרש דינאמו במוסקבה כשהם רועדים. ממש רועדים. לא היה זה הקור הרוסי בלבד שגרם לרעד. גרמה לכך העובדה שעל חולצותיהם היו רקומות בכחול מנורות משובות עטורות עלי זית — סמלה של מדינת ישראל.

כי למרות שאין זו הפעם הראשונה, בה מופיעה משלחת ישראלית מעבר למסך הברזל, לעיני קהל סובייטי, היה בהופעה זו משהו מיוחד במינו.

משלחות שחקני כדורסל והכדורסל שביקרו במוסקבה בשנים 1952, 1954, לא היו מרכז ההתענינות בעת ביקורם. הם הופיעו במסגרות בינלאומיות רחבות בהן השתתפו עוד עשרות קבוצות מארצות אחרות שמשכו את תשומת הלב.

הפעם היה המצב שונה לגמרי. כל זרקורי הצבריות בברית-המועצות הוסטו כלפי הדינאמו במגרש במוסקבה שם נערך קרב הכדורסל הראשון של ברית-המועצות במסגרת המשחקים האולימפיים.

דעותיהם הקדומות של הרוסים על חזקה של הנבחרת הישראלית הפריזו בערכה של הנבחרת. משום כך העמידו הסובייטים את נבחרתם הלאומית הטובה ביותר ליתרון התמודדות עם ישראל.

עבור י"א בחורי ישראל לא היה זה משחק כדורסל בלבד. הם הרגישו כיצד כל אזרחי ישראל עוקבים אחריהם בחדרה, כיצד רבבות עיני יהודים בברית-המועצות זולגות דמעות למראה הטקס הממלכתי לו זכתה המשלחת הישראלית.

לכן, התרגשו גם שחקני כדורסל ותיקים המשחקים זה שנים רבות, ממש כשירונים המשחקים נגד קבוצה מאומנת. נוסף לזאת, עלתה גם רמתם של השחקנים הסובייטים בשלוש דרגות לפחות על שחקני ישראל. הם היו מהירים יותר, שיחקו משחק התקפה נמרץ, כוחותיהם עמדו להם משך כל 90 דקות המשחק. הם ניצחו בתוצאה 5:0 לאחר 3:0 במחצית הראשונה.

זוהי תוצאת נצחון גבוהה, אולם איננה בבחינת תבוסה לשחקני ישראל.

הם נלחמו על כבוד ישראל ויצאו מאי מאבק בכבוד.

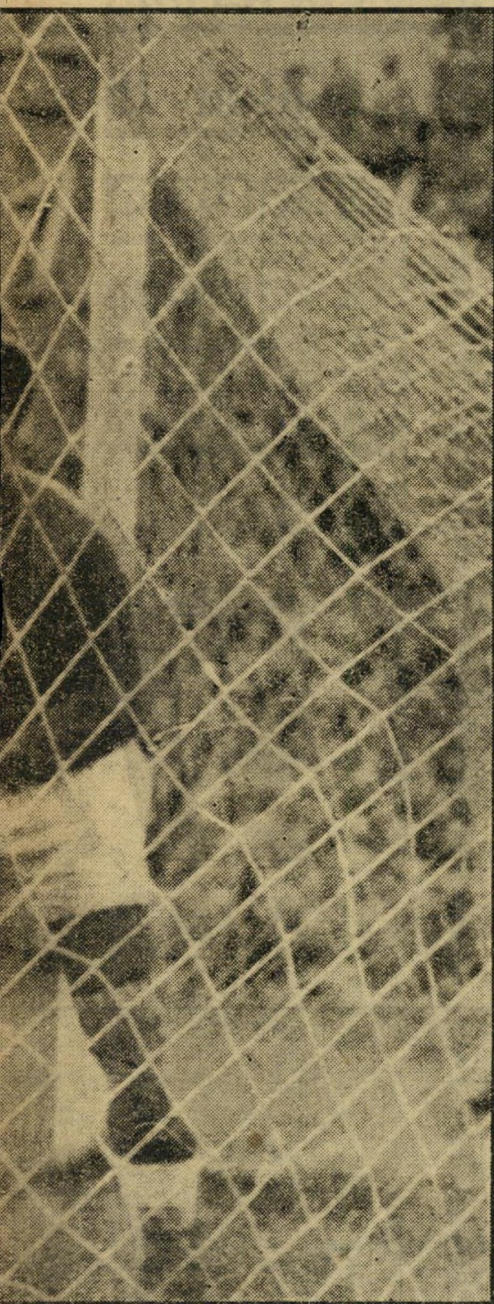
בעמודים אלו מגיש "העולם הזה" ביצירתה האדיבה של חברת סרטי נבע את התמונות האקסלוסיביות המלאות ממיסגרת הכדורסל, תמונות שטרם ראו אור בארץ.

תזמורת הצבא האדום בת 60 המנגנים משמיעה את התקווה כשלמעלה משמונים אלף צופים, חצייים יהודים, ניצבים דום לכבוד ההימנון הישראלי הלאומי. היה זה מעמד מעורר התרגשות רבה.

ש... עוד דקה --- הש

ש... עוד שער? ---

בכיר האדומה: שחקני הנבחרת מצטלמים על רקע הכנסייה הצארית של הקרמלין. עד לפני המשחק הסתובבו השחקנים רק ברחובות העיר ובקבלות הפנים הרשמיות. לאחר המשחק ניתנה להם ההזדמנות לבקר בקרמלין ובמוזיאון על שם יוסף סטאלין.

ניים במאבק זה. אנשים שמעולם לא התעניינו בספורט, נשים וזקנים שלא ידעו אף כדורגל מהו, חרדו לתוצאות המשחק.

אותו חיל הנחי האלמוני, בדרגת טוראי ראשון, שנקלע ממשקו ללב תל-אביב לקפה כסית ונצמד אל ה"מקלט, מאפיין את כל אזרחי המדינה. תגובותיו (המצולמות משמאל) על ההתרחשויות במגרש דינאמו ב"מוסקבה, אופייניות לרגשותיהם של כל המאזינים.

הוא היה כה נרגש שלא הרגיש כלל משך 10 הדקות בברק המצלמה שעקבה אחר תגובותיו.

שידורו החי של קריין קול-ישראל נחמיה בן-אברהם, המחיש באופן חי טוב ביותר את המעמד הרמטי ב"מוסקבה. לא היה כלל צורך לראות את הבעתו של שוער נבחרת יש-ראל יעקוב חודורוב שעה שהוציא את הכדור מרשתו שתי דקות אחר תחילת המשחק (תמונה משמאל), או את תנועת ידיו של הרץ משה חלדי (מספר 4 בלבן). הבעות ותגובות כל המאזינים היו דומות לחלוטין.

המלווה הזנינית: תורגמנית רוסייה אשר צורפה אל המשלחת וליוותה אותה בכל ביקורה, לפני ואחרי המשחק.

כל רחבי הארץ התרוקנו הרחובות. האנשים מיהרו להסתגר בבתיהם. פועלים אצו לחזור מעבודתם מוקדם מתמיד. הילדים השחקים ברחוב חזרו להוריהם עוד לפני שאלו קראו להם. בתי הקולנוע היו ריקים כמעט לגמרי. אוטו-בוסים חלפו ביעף על פני רחובות שוממים כשרק הנהג נמצא בהם. דממת מות נסוכה היתה על פני כל הארץ.

האזרחים היו מעוצבנים ומתוחים. שום דבר לא ענין אותם, לא אוכל, לא מנוחה, לא שעשוע. הם ישבו רכונים ליד מקלטי הרדיו, האזינו בחרדה לכל מלה שבקעה מהם.

זה תיאורה של המדינה ביום רביעי שער, שעה שאחר עשר מבניה ניצבו כשהם רועדים מקור על מגרש דשא במוסקבה, נרגשים לקראת המאבק עם "א בחורים רוסיים.

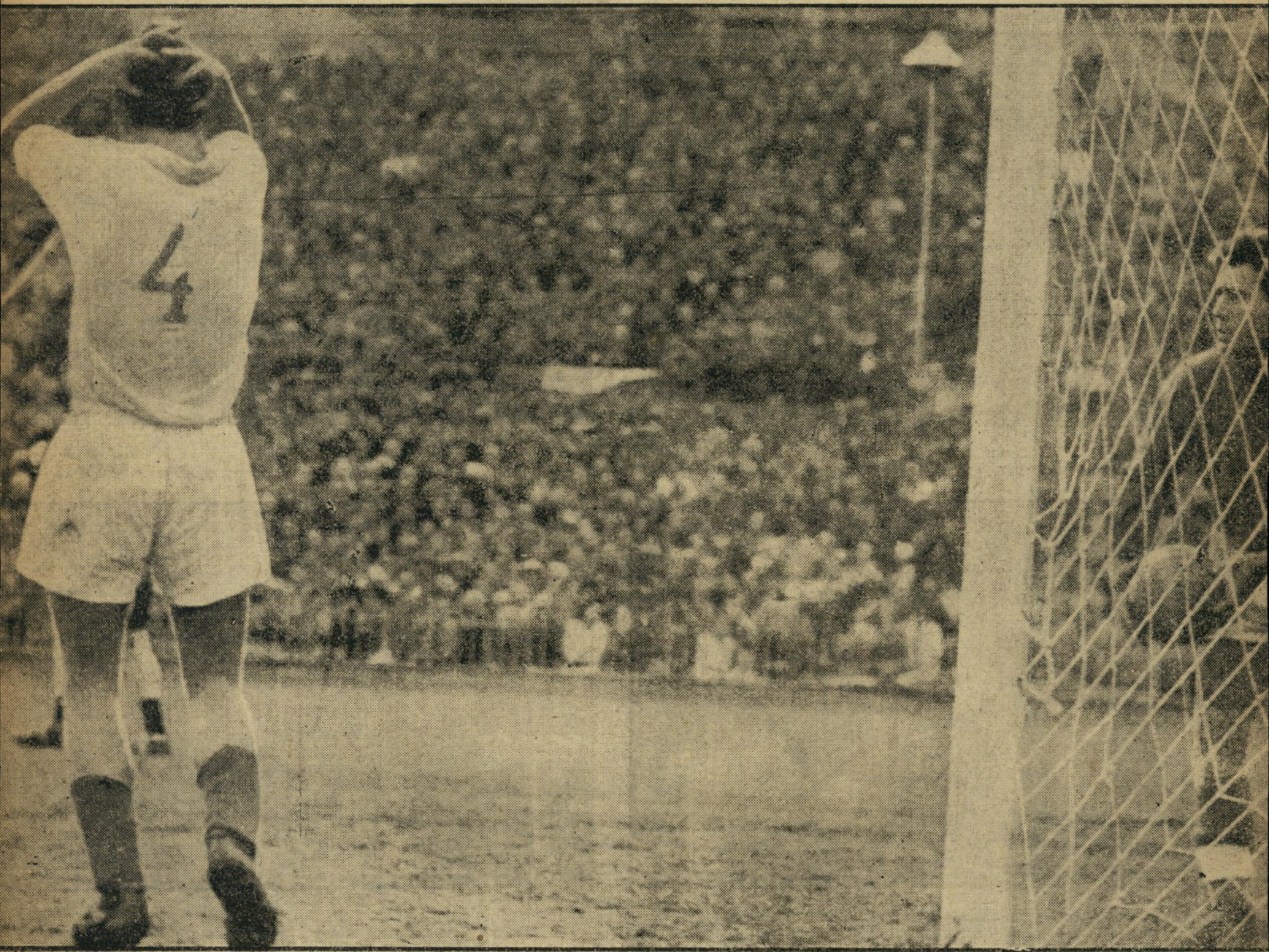
המאבק היה על הכדור, בספורט הכדורגל. אולם לפי הלך נפשם של אזרחי ישראל באותן 90 הדקות של המשחק, ניתן היה לחשוב כי גורל המדינה מוטל היה על כפות המאזינים.

"הלכתי לראות אם סטאלין עוד נמצא שם," אומר יוסף מרימוביץ, הנראה מצולם בכרך האדומה על רקע הקרמלין.

ד כבר הובקע! -- העברה של גלזר -- הכדור אצל אילין --- ליד קו ה'16 --

עוד אחד! --- מה יהיה הסוף? --- די, מספיק! --- ברוך השם, נגמר!

ברכה בעברית לספורטאי ישראל מתרגמת דנה אבידר, בת שגריד ישראל במוסקבה (במרכז, בשמלה תימנית שחורה). לידה עומדים תורגמנית רוסייה ונציג הממשלה הסובייטית.

בשערי דינאמו: דגל ישראל (מעל הבנין מצד שמאל) בכניסה המפוארת עשוית השיש לאיצטדיון דינאמו במוסקבה שם נערכת גם הספרטקאדה הסלאבית.

שירת ההמנונים. שחקני נבחרת ישראל ניצבים זום בהישמע צלילי הימנוני שתי המדינות. בניגוד לסובייטים רועדים הישראליים מקור, לבושים טרנינגים עד למשחק עצמו.

המנונים מצטופפים סביב קופות המכירה עשויות השיש של כרטיסי הכניסה למשחק הכדורגל בין נבחרות ישראל וברית המועצות. כל הכרטיסים נמכרו מיד.

חילופי דגלים: יצחק שניאור (משמאל בלבן) ראש נבחרת הכדורגל של ישראל מחליף דגלים עם איגור נאטו. במרכז התמונה מחזיק בכדור הטופס הבריטי המצטיין גריפית.

ברכה לישראל. היציע המרכזי באיצטדיון דינאמו קושט בתמונת לנין, מתחתה התנוססה כתובת ברכה עברית. בין הקהל בולטת הופעתם של קציני הצבא האדום.

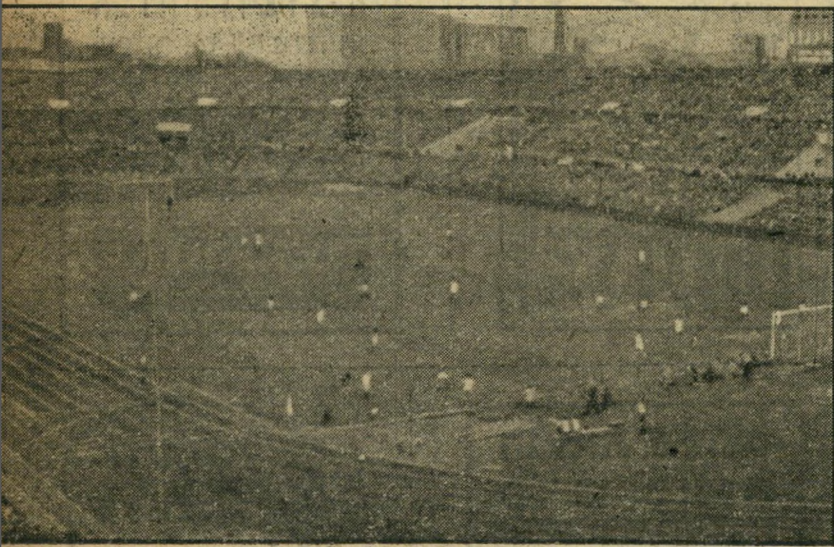
המשחק מתחיל. לאחר הטקס הרשמי עולות הנבחרות על המגרש. שחקני הנבחרת הסובייטית מתעמית כנגדם וכן מכמות ציוד הנישאלים סובות לעתיד מבו הסבל

הנבחרות עולות בריצה על המגרש. בראש נראים שחקני נבחרת ברית

גזר מתפרץ. שייע גזר (משמאל) מנסה להתפרץ כשגיק גיבונס מאמן נבחרת ישראל מתבונן במשחק. מימין נראים יוסלה מרימוביץ ואיגור נאסו עוקבים אחרי הכדור.

מבט מלמעלה. מראה כללי של איצטדיון דינאמו בשעת משחק הנבחרות. בולטים שחקני ישראל בתלבושת לבנה. השער הישראלי הוא מימין כשלידו עומדים צלמי עתונות.

אורחים נכבדים: בין המוני הצופים בולטים הישראלים. ימימה צירנוביץ' אבידר אשתו של שגריר ישראל במוסקבה מתבוננת במשחק. ליזה שליח ההתאחדות לכדורגל מ'ישראל.

ברנשים וחתיכות. קצינים גבוהים של הצבא האדום באו בחברת יפהפיות לרושנים במיזבז האופנה המערבית. כזו הנראית מחייכת בתמונת הפה הירוק בעוכניהם.

בצל הדגלים. דגלי ישראל וברית המועצות מתנופפים מעל האיצטדיון (ימין) כשבמגרש עצמו מתנהל הקרב מאתגר וראה בצ'רלבושית ויניצ'ה השוער הכריזמי והנסיים.

דאכירה הקיצית אצל

החלה!
כל האאי הקיצי בהנחות גדולות!

תל אביב: רח' נחלת בנימין 44. חיפה: רח' הוצל 37
רח' אלנב 74

משפט אשכול

(המשך מעמוד 5)

שהושמעו, אני יכול לחתר על סיכום ארוך. טענת התיבה במשפט זה ברורה בתכלית, ואגש עתה לסכמה באופן תמציתי.

לא אשמונה את הנאשם בכחונת רעות. לא הוא אישית יצר את המשטר השורר כיום בארץ, אם כי הוא אישית תרם תרומה חשובה בהחמרת המצב.

הוכחנו בעליל כי כשרהאוצר היתה לנאשם השפעה מכרעת על כלכלת ישראל. במדינה של פיתוח, מוטל על כל חלקי ה"אוכלוסיה לחיות בצנע, להקריב קרבנות ל"מען טובת הכלל. עיקר ההכנסות של החבר"ה צריכות לזרום להשקעות יצרניות, כי החברה חייבת להשתחרר מתלות כלכלית, שפירושה אבדן העצמאות הלאומית למעשה.

מבחינה זו, היה הנאשם המפקד העליון של המשכת מלחמתהשיחרור. מלחמה שי"מרתה היתה להבטיח עצמאות וחירות לאר"י, אולם במקום לנהוג כמפקד קרבי טוב, ללכת בראש בסכנות ובסבל לתת דוגמה אישית, הוא העדיף לנהוג כמפקד גרוע, הי"מטיל את הסיכון ואת הפרך על הטוראים בחזית, בה בשעה שהוא עצמו חי בעורף בתנאים של רוחה ונוחיות מכסימלית.

אופיינית פנייתו של הנאשם לאנשי משק הספר כיסופים, על גבול רצועת-עוה, בעצם ימי הקרבות על הגבול. הוא דרש מאנשי הספר לחתר על בניית בית-הינוקות, למרות שכבר אושר הקצו"ב למטרה זו. ובאותם ימים עצמם, כבוד השופט, עסק הנאשם בשיפוץ דירתו, שעלתה יותר משני בתי-הינוקות. היש"נה הוכחה חותכת יותר לאופיו של הנאשם, אשר עדיהגנה כל כך הליל את זיקתו להתישבות?

אני מתכוון להרחיב כאן את הדיבור על עסקי הדירות, שהם הסמל המובהק לכל שיטתו של הנאשם. חשובה יותר השיטה הכלכלית הנובעת ממצב זה. מפקד היושב בעורף הנוח, אינו יכול להקיף את עצמו בקצינים קרביים מעולים, החדורים רוח התי"נדבות. מטבע הדברים הוא נאלץ לאסוף מסביבו עריקים ומשתמטים כמוהו, אנשים המסוגלים כמוהו לחיות בשפע בשעה שי"חיליהם מסכנים את חייהם. כאן מתפשט הרקבון ממטה המפקד, ובסופו של דבר משיג את אחרון הטוראים בשחתו בחזית, העריק והמשתמט הופכים לסמל היחידה.

כבוד השופט, זהו בדיוק מה שקרה במ"דינת ישראל, תהיה זאת מתנה לגמאל עבד אל-נאצר אם המצב הוה יישאר על כנו. לכן אני תובע לחיים את הנאשם בדין, ול"הרחיקו מן החיים הציבוריים.

הפניגור: כבוד השופט, שמעתי כי שאט נפש את דבריו של חברי המלומד, המגלים שהוא אמנם בקאי בדברי רכילות, אך שפרספקטיבות היסטוריות הן ממנו והלאה.

מפעל כביר קם בארץ לעינינו, והנאשם הוא שניצח על המלאכה. היש להתפלא אם היו לקויים ונעשו טעויות? האם מישוהו יעזי להטיל בגלגל דופי בנאשם?

כבוד השופט, אך תמימות ונאיביות היא לראות איש אחד, ויהיה זה גם איש בתפקיד אחראי ביותר, במקום שפועלים כוחות היס"טוריים גדולים. האם לוי אשכול יצר את משק המדינה? האם הוא אחראי לתנאים בה קמה? האם הוא יצר את מאוךהתשלומים השלילי? האם הוא יצר את המצב המחייב זרימת הון-הנדבות לארץ?

הנאשם פעל גדולות, איש אינו יכול לחלוק על כך. מאות אלפים יושבו בארץ. קמו מפעלי מים ותעשייה. רכבות זכו לשי"כון. כך נראית ההיסטוריה ממעוף הציפור. האם יגדר בית-המשפט אחרי אנשים קטנים, הרואים אותה מנקודת-המבט של החולעת? האם ייתפס לעינים של מה בכך?

אם אמנם התעשרו כמה ספרים, אם אמי"גם יש פגמים במשק, אם אמנם היו אפילו דירות שרד שכמה פקידים בלתי-זהירים רכשו אותן למען הנאשם ללא מחשבה יתרה — מה כל אלה לעומת משק כנטי ההיסטוריה?

אנו מכחישים את כל האשמות. אני פונה לבית-המשפט שיוציא משפט צדק, שיוכיח את הנאשם ללא רבב ויהזיר לו את מלוא זכויותיו הציבוריות. פסקדין כזה ישמש אות ומופת, וימנע להבא הטרדה בלתי אחראית של אישים ציבוריים רמי-מעלה.

(מתן פסק-דין נדחה כדי לתת אפשרות לחברי-המושב — שאתה, הקורא, אחד מחבריו — לחרוץ את דינו.)

הווי

מעגל הקסמים

ב תליאכוב, נעצר נהג מונית משה כץ את מכוניתו, ניגש אל קצין המשטרה מפקח ראשון שמעון מרקוביץ כדי להת"לונן על שרירות המשטרה, חזר למוניתו, מצא שם את הקצין מרקוביץ שהורה לערוך לו דו"ח על חניה שלא בתחנת מוניות.

★ ★ ★

בתוספת 10% שרות

ב ניויורק, נעצר אתרור האגרוואן, הי"מלצר הראשי של מלון וולדורף-אסטו"ריה, באשמה שלא שילם מס-הכנסה על 30 אלף דולר שצבר במשך שנה כדמי-שחיה מלקוחות המלון, נוסף על משכורתו השנ"חית של 3000 דולר.

★ ★ ★

שקרים בבקשתך

ב חיפה, כאשר נשאלו שתי יצאניות מדוע הסכימו למסור עדות-שקר בבית המשפט, לפי בקשתו של מפקח ראשון שדה, האחראי על השיטור, הסבירו: "הוא ביקש מאתנו כל כך יפה..."

★ ★ ★

רפואה מונעת

ב רמת-יב, התקוטט צעיר עם בני מש"פחתו, דקר את אביו, את אמו, את אחותו, את אחיו ואת כלב השכנים, הסביר אחר-כך במשטרה: "מה אתם רוצים ממני? הייתי מוכרח לעשות משהו או להשתגע!"

★ ★ ★

דו"ח לקורא

ב לונג-איילנד, ארצות-הברית, יצאה העתונאית ג'ון ריזודורף לחקור את זהר"תו של קורא אלמוני, שהציע בלפון הצעות מגוונות לקוראות שפירסמו מכתבים במדור ההתכתבות של עיתוה. תפסה את העכריין, גילתה שזה היה ראש מינהלת העיתון.

★ ★ ★

נוזקים אזרחיים

ב תליאכוב, גילה הקבצן הקבוע ליד התחנה הסופית של קו האוטובוסים מספר 13, כי קבצן זה פלש לתחתו, סילק את המתחרה על-ידי תשלום פיצויים.

★ ★ ★

מפציאליסט

ב כפר שלם, הציע סלים פנאן את שרותו כרופא כשפים תמורת תשלום 300 ל"י, הסביר מדוע לא יכול היה לרפא את אשתו הוא, ששכבה חולה בכיתו: "היא חלתה בזמן שלא הייתי שם וקראה לי רופאים רגילים".

★ ★ ★

בשר קפוא

ב ברלין המערבית, התגלף קצב על גובה-מסים עירוני, קשר אותו בידי ו"רגליו, הכניסו למקרר האיסליו הגדול, ברח לברלין המזרחית, טילטן משם למשטרה הי"מערבית שתלך להוציא את הגובה מהמקרר.

★ ★ ★

שעור לדוגמה

ב תליאכוב נרשמו מאות מורות לקור"סייהשתלמות של הסתדרות המורים בי"חופשת הקיץ, הופיעו במקום וביום הקבוע, חיכו כמה שעות, נזכחו לדעת כי המארגנים שכחו להזמין גם את המרצים.

★ ★ ★

חגיגון של אשה

ב פליינגוויין, ארצות-הברית, נתבעה שרה בקסטר למשפט אחרי שניסתה להסיע את מכוניתה אחורנית, התנגשה במכונית שעמדה מאחוריה, הצטדקה: "החגיגון מחייב שהנהג ההוא יקבל קנס. הוא ראה אותי הרבה יותר טוב מאשר יכולתי אני לראות אותו".

★ ★ ★

חשגת-גבול

ב חדרת, נעצר הנער הערבי אליאס המדאן על יציאת כפרו ללא רשיון מן המושל הצבאי, הסביר: "הגעתי לכאן בי"שעות, התכונתי לברות לירדן".

מחוק-הטוה
מיונר
הוא

הצט
החזוי

רולקס

אבידה פירושה צרה
בעיקר אם לתעודה הי-אבודה אין תחליף הי-מנע מצרות על-ידי הי-עתקת תעודותיך היק-רות. ברנר עושה זאת מהר היטב ובסודיות.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוק 31

הוצאת ספרים קרני בע"מ
זה עתה הופיע

נערות במבחן
מאת
טובה אלידור

הרומן הראשון מוהווי בית ספר ישראלי, בו נחשף עולמם העשיר של "הצי"רים", התלכטויות הנו"ער המתכנר לאהבה והי"כרה עצמית והתנגשו"יותיו עם דור האבות.

נמצא למכירה בכל חנויות הספרים

החתונה
היפה / במחיר יפה

ליאט הולצנת
ולא אארע משפחה

המילוה העממי

ישראל

סרטים

סחרון הנעלם

התפקיד הנכסף

כשלונוותיהם של סרטי עלילה ישראלים שיוצרו לאחרונה, כמו אבן על כל סיל, מער שה בסונית ואחרים, הוציאו את החשק מתסריטאי ישראל ליצור סרטים חזשים. אר לם יחד עם זאת מתפתחת והולכת בקצב מהיר למדי תעשיית סרטונים עניפה שטיבם הולך ומשתפר.

שלא כבמדינות אחרות, בהן רוכשים בעלי בתי הקולנוע סרטונים לשם משיכת קהל לסרט העלילה הארוך, דורשים בעלי בתי הקולנוע בישראל תשלום עבור הצגת סרטונים אלו. לרוב היתה לכך סיבה מוצדקת: רוב הסרטונים היו סרטי תעמולה מסעיים, העלולים רק להבריח צופים.

רופא בלב ים (חג, תיאובי, בריטניה) קוצץ על ידי הצנורה האמריקאית, בקטע בו מנענעת כוכבונת בריגט ("תחול המין") בודו את אבריה יתר על המידה בקברט אלגירי. הצנור הישראלי היה אדיב יותר, הירשה הצגת הקטע וגם תירגום מודרני ב" סלנג עממי כדוגמת: "חלק כמו תחת", "מי חורבן", "וגדפקת". התבגרנו בינתיים.

חוק מזה מכיל הסרט קומדיה מבדחת עד לדמעות, אופיינית להומור האנגלי בסגנון ג'נבייב ורופא לעת צרה.

רופא מתחיל סימון (דירק בוגרט) בורח מקסמי נשים אל אנית'משא חסרת נשים. לומד להכיר שיטות רפואיות חדישות ל

שחקן בוגארד וחתוליהמין כארדו כ"רופא בלב ים" מזרועות שוטרים לזרועותיה

ריפוי מלחים. בחניה הראשונה, הוא נלכד בנורעות שוטרים חסונות ובזרועות פחות חסונות של זמרת קברט - בתו של ה" בוס (בריגיס ברדו).

את יסוד הצחוק למצבים רציניים אלו גור תנת דמותו הגברנית של רב החובל (רוברטסון גטסי) המנסה לאורך כל הדרך חזרה מגמל האם לשמור על צניעות גזירית.

● דירק בוגרט הפך בשבועות האחרונים לכוכב הנראה ביותר על הבד הישראלי, תופעה המפגרת בכל זאת אחרי בדי כל ארצות המערב, שם תפס השחקן האנגלי בן ה-35 את מקומם של שחקנים מרוברט טיי לור עד מרלון ברנדו. אולם הקומיקן מרופא בלב ים ושחקן הדרמה מהיצר שבאדם (תמר, תיאובי) משתיק רק לתפקיד אחד: איש חרב כסרט הרפתקאות מימי הביניים.

יומן החדשות

עשרה ימים למוות, הסרט האוסטרי מתס' ריטו של אריך (במעבר אין כל חדש) מריה רימורק, המתאר את עשרת ימיו האחרונים של אדולף היטלר, לא יוצג כנראה בשום מדינה מתוך לגרמניה. הראשונה שסירבה להציג סרט זה היתה בריטניה. הסיבה: הסרט מזעזע וחריף מכדי שיוצג בפני קהל שאינו מוכן לכך. מלבד דמותו של היטלר, מועלים בסרט זה דיוקניהם של גבלס, הימ" לר, אוה בראון ואחרים. . . . מדי שנה מוצאת הוליווד טכסיס חדשים לפיסיומט כוכבית. השיטה החדשה לפיסיומט חשפנית גיין מנספילד היא התחברות וחובוקים סומביים עם גופו הענק של מר אמריקא. מיקי הרגטי. תגובת העתונות: מבחיל. . . . מפיצי המלודרמה האיטלקית סלחי לי הקדי מו תרופה למכת המלודרמות: הבכי. הם מספקים לצופים ממחטות לניגוב דמעות, הנושאות את שם הסרט. . . .

הצגות והעגום

מיסטר רוברטס (אדיסון, ירושלים; ארצות הברית) בא להוכיח בניגוד לדיעה המקובלת, כי הוליבוד טרם אמרה את מלה האחרונה על מלחמה ועל אנשים כי מלחמה. מבוסס על מחזה אמריקאי המוצג ללא הרף מאז תום מלחמת העולם השנייה, ובהשתתפות צוות שחקנים מעולה, משכנע מיסטר רוברטס שבקצת רצון טוב ומחשבה, יכולה גם הוליבוד לייצר סרטים מעולים.

העלילה מתרחשת על סיפון גרוטאה ה" צפה במימי האוקיינוס השקט, בתחילת מלחמת העולם השנייה. היא מבלה את זמנה בשירות אגיות הנלחמות באמתי, מנוהלת בדי קפיטן מר נש (גיימס קגני) ועמוסה שפע מלחים המתים לנשים.

את המתח בחיי השיגרה מכניס סגן רבי החובל, מיסטר רוברטס (הנרי פונדה, ששי חק משך חמש שנים תפקיד זה על הבמה). הוצפתו ושאיפתו לפעולה מעוררות מלחמה קרה בינו לבין הקפיטן, המתפתחת במהרה למלחמה די חמה ומעוררת הוך כזי כך את רגשות הגאווה והכבוד של צוות הגרוטאה הבלתי לוחמת.

לכאורה מהוה הסרט קומדיה קלילה ו" מבדחת, אולם למעשה הוא מתקרב מאוד להיות טראגי. מכל התפקידים מתבלט ב" יותר אנסיין סולבר (גיק לימון), המשחק טיטוס אישים מיוחד במינו, שאינו ניתן לשיכחה.

חדש? לא, חדיש!

נקוי יבש מעולה

נקוי בעמ' חדיש

לניז כאב ראש

אין ככזורי

KPC

פועל מיד

להפסקת הנאב

אחד ישיד נוח ומהיר

בטקס בחירת מלכת היופי 1956

התפעל קהל האלפים מגופותיהן החטובות של המועמדות. מספר מועמדות עברו אצ" לנו טיפול בחיטוב הגוף והופיחו בפומבי את יעילותו ואיכותו הרבה של המכון שלנו

ס ל ון ת מ י ר ה

תל-אביב, רח' שינקין 26, טלפון 62417

דואג ליופיה המושלם של כל אשה ונערה. מחלקה מיוחדת לטיפול בפנים. מכשירים ומוצרים חדישים ביותר.

פיונז אמיתי תלמה

פמרח סנדביץ תלמה

מהפכה בעולם המשקאות!

הבקבוק עצמו הוא בעל גודל וצורה נוחים במיוחד למקרר, בו הוא תופש מקום קטן. ומכיוון שהבקבוק מיוחד ל"מי-עמי" ונושא את שמו, מובטח לצרכן גם כי הבקבוק יחזור אחרי כל שימוש למפעלי "טמפו", בהם הוא עובר תהליך ניקוי יסודי במתקן אוטומטי, המנקה את הבקבוקים בקיטור רותח ותומרי ניקוי משובחים.

מן החזמנה הראשונה

כי בכך המהפכה הגדולה שחוללה "מי-עמי", לא רק בתוכן המעולה ובאריזה המשובחת שלו. כל צרכן וכל עקרת בית הדואגת לבריאות משפחתה, יודעים כי יצרני "טמפו" אחראים לטיב, איכות ונקיון "מי-עמי". ויצרני "טמפו", שהם יצרני המשקאות הגדולים ביותר בארץ, ידועים בטיב המעולה, האחיד והקבוע של מוצריהם.

כך, למשל, עטוף הפקק של כל בקבוק "מי-עמי" בבגדרולה אדומה לבנה מיוחדת, המבטיחה את מקוריותו של המשקה הביתי, וכך עוברים, כמובן, כל תהליכי הייצור של "מי-

המים שנתקבלו בצורה זאת היו צלולים לחלוטין ואחרי הקירור המתאים אינם איפשרו התחברות מושלמת עם דו-תחמוצת הפחמן ויצרו בכך משקה ביתי טעים ומרענן — "מי-עמי".

עד הטיפה האחרונה

אלם יצרני "טמפו" לא הסתפקו בהצלחתם הראשונית. הם פנו למעבדת פרופסור אלפרד קלופשטוק, המומחה הישראלי לבדיקת מזונות ומשקאות, ביקשו אותו לבדוק יסודית את טיבו של "מי-עמי". לבסוף הועמד ייצור המשקה הביתי תחת בדיקת קבע יומיומית של מעבדת הפרופסור, דבר המבטיח איכות ונקיון מוחלטים.

וגם זה עוד לא היה הכל. אחרי ש"מי-עמי" היה מוכן, הוחלט להגישו באריזה הנקיה, השימושית, החסכונית והנאה ביותר. לשם כך הוכן, במיוחד ל"מי-עמי", בקבוק המכיל שש כוסות, אותן אפשר לשתות עד הטיפה האחרונה. דבר זה אפשר על-ידי פקק פלסטי מיוחד (בצבע אדום נאה) ה"מאפשר פתיחה חופשית, שימוש כרצון וסגירה הרמטית אחרי כל שימוש.

נתיים ומליוני בקבוקים אחרי לידתו של "טמפו", נולד החודש אחיו הצעיר — המשקה הביתי העממי "מי-עמי". בדיוק כמו "טמפו" המשקה הראשון בארץ שיוצר בטיב אחיד, מחומרים טבעיים, בהיגיינה מוחלטת, ללא תוספת צבע, רפואות או כל גוף זר אחר, מצטיין גם "מי-עמי" בשלל תכונות שכבר הביאו ב"מי" הראשונים למהפכה בשוק המשקאות הישראלי.

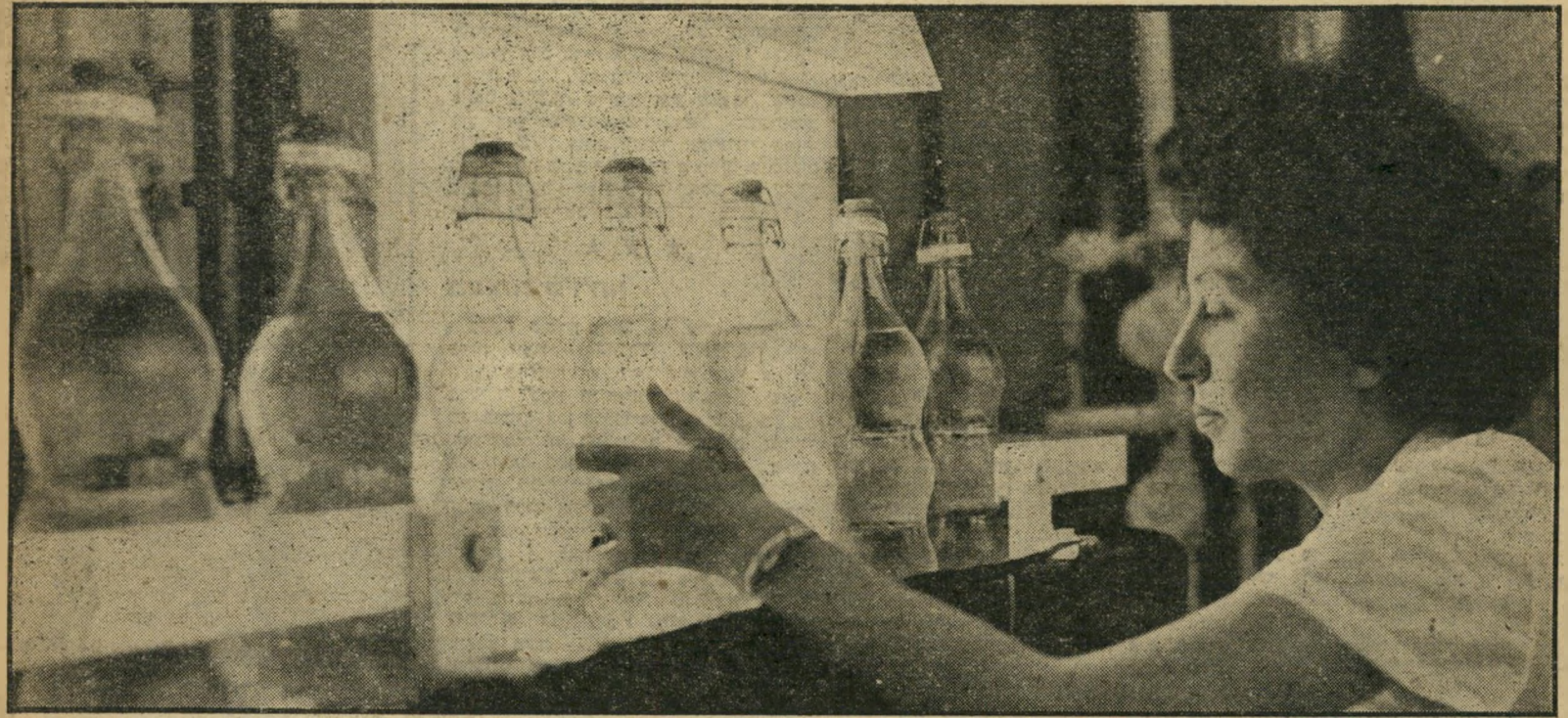
כמו האהב הכור, "טמפו", שנולד על-מנת לפתור את בעיית המשקה הישראלי, כך נולד גם "מי-עמי" כ"תשובה על בעיית-יסוד — העדרו של משקה ביתי טוב, נקי וזול. המשקה לארוחה ולמשפחה.

משך חודשים רבים יגעו יצרני "טמפו" על הכנת "מי-עמי", נקטו כשורת אמצעים שווידאו את הפיכתו למשקה ביתי מעולה מיוחד במינו. בעזרת תהליכים מיוחדים הוצא מן המים עודף הסיד המזיק לבריאות גוף השותה, ניטל מן המים האויר ולבסוף זוקקו המים דרך רשת של ארבעה מסננים, על-מנת לנקות את המים מכל גוף זר.

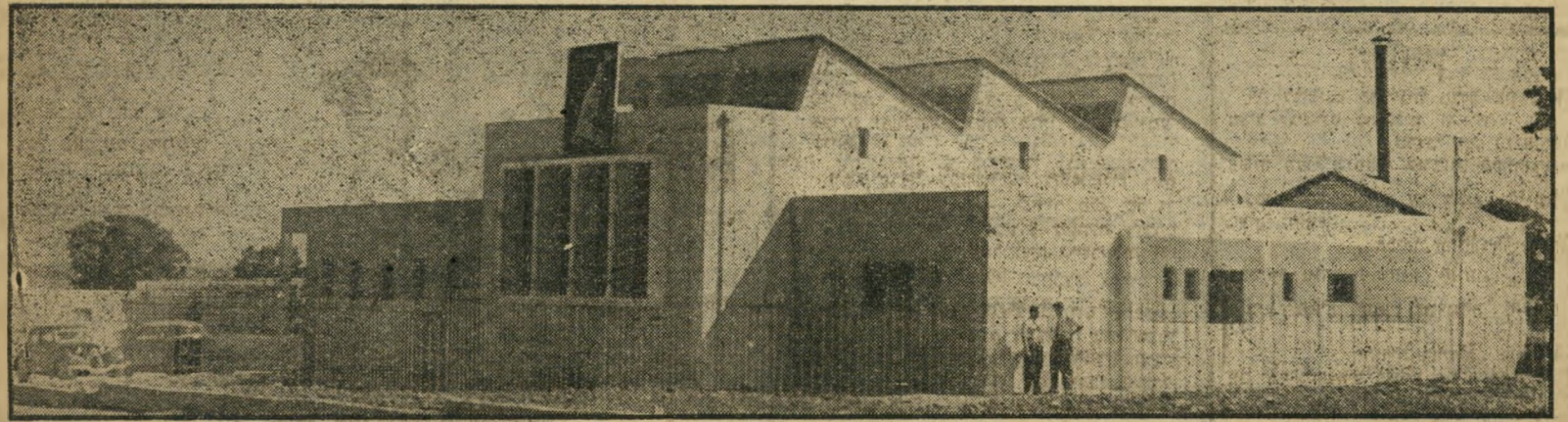

עמי" בסרט נע ובאופן אוטומטי, ה"מבטיחים נקיין מוחלט.

לכן, אין גם פלא, שעוד בחודשו הראשון הספיק "מי-עמי" להפוך כמעט למייבינלאומי, כשנתקבלו השבע ההזמנות הראשונות ל"מי-עמי" מארצות זרות שעגנו בנמל חיפה.

בדיקה כפולה, לפני מילוי הבקבוק. ואחרי מילוי וסגירתו, מבטיחים את נקייו המוחלט של תוכנו, הנבדק לפני מסך-אור.

מפעל חדיש הקימו בעלי "טמפו", ה"ה יעקב תבורי ומשה בורנשטיין, בחולון, הקדישו אותו במיוחד לייצור "מי-עמי".

תחרות זיהו

ד ד ד ד
DIVA

אנשים

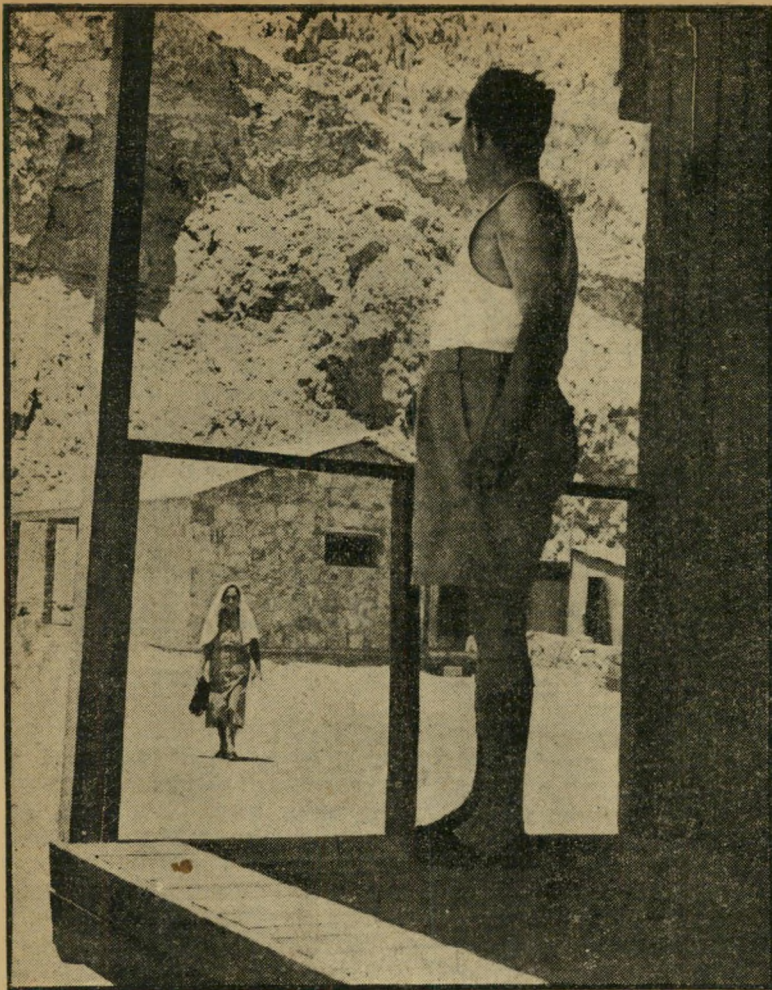
ויהי אור, ויהי חושך

שעה שהתנהלו השבוע דיונים סוערים על
עתידו של משה שרת כמזכיר מפא"י, יצא
שרהחוף לשעבר לחופשה קצרה בלוצית
אשתו ציפורה שרת, במכוניתו הירוקה
של מנהל משרד ראש הממשלה ב"ר ק"ר
ל"ק. למחרת שהייה קצרה בסדום ובצ"ר
גדי, טיפס שרת בשעה 4 בבוקר, כשהוא
לבוש במנסה חאקי קצרים ומצויד במקל
טיול לפיסגת המצדה, אליה הגיע יחד עם
אשתו תוך 110 דקות. כשחזר, לאחר העל-
ייה, לאכסניית הנוער בסדום, היתה שאלתו
הריטורית הראשונה של שרת לכל הנוכחים
סיפוסית לאיש שניהל במשך 23 שנים את
מדיניות החוץ של ישראל: "גוי מה נשמע?
יש חדשות? מה אמר כרושצ'וב? מה אמר
נאצר? . . . לבקשתו של מזכיר המועצה
האזורית תמר, יהודה אלמוג, חתם שרת
את שמו בספר האורחים ברשמו את הפסוק:
"מי יתני במדבר מלון אורחים" (ירמיהו,
ט"ו א'). המשך הפסוק, שרת החליט לא
לרשום אותו הוא: " . . . ואעזבה את עמי
ישראל ואלכה מאתם, כי כולם מנאפים,
עצרת בוגדים" . . . הסיפור האנושי של
השבוע: לאחר שמשפחתו של רביאלוף ב"ר
ד"ר בלקוף, כיום מנהל חברת מפעלי ים-
המלח, נטבחה לעיניו על ידי פורעים ערביים
במוצא, ב-1929, הובא "מוטקה" על-ידי
קרוב משפחה לביתו של ד"ר ארתור ב"ר
ר"מ, מנהל בית הספר הריאלי בחיפה לש-
עבר, תוך בקשה: "עשה ממנו בן-אדם!"
בימים אלה הגיע תורו של ד"ר בירם לגבות
את החוב, הוא הביא אל מקלף את בנו
אהרן, בן ה-26, שסיים את לימודיו בהג-
דסה כימית, תוך בקשה: "עשה ממנו בן-
אדם!" השיטה: אהרן הועסק כמהנדס במס-
עלי האשלג בסדום . . . שרהאוצר ל"ו
אשכול מסר כנסת הודעה רואת-חשורת
על המצב הכלכלי אחרי ההודעה ביקש יו-
שבי ראש יוסף שפרינצק לערוך את
ההצבעה "לאור הודעתו של שרהאוצר."
הפסיקו ח"כ חרות יוסף שופמן: "לאור?
לחושד" . . . תגובה אחרת של ח"כ אחר:
יוסף סרלני, שרהבריאות לשעבר, ששמע
את ח"כ סועיראגודת-ישראל וחושבסאן
יעקב כ"ץ וורש לאסור את גידול החזיר
בכל הארץ, פרט למקומות נוצרים מובהקים
כנצרת, העיר: "איך שיטה יעלה מזו להגיע
יהודים להתיישב בנצרת!"

★ ★ ★

פצצות סידחן

בשעה ששרת טיפס על צוק מצדה, הו-
כחה יורשתו, גולדה מאירסון, בת
ה-58, כי גם היא מסוגלת למאמץ אטלטי.
במסיבה לכבוד הג'עמאיות הצרפתי, שנער-
כה במלון אכדיה, דרשו המארחים כי כל
האורחים גם המכובדים והכבדים בינינו
הם, יצאו במחול. גולדה, לבושה בשמלה
שחורה, הסכימה רק בתנאי שהריקוד יהיה
הורה, רקדו האורחים במשך רבע שעה, יחד
עם שאר האורחים, בתוכם רות ומשה
ד"רין . . . לאחר שעורך ידיעות אחרונות
ד"ר הרצל רוזנבלום פירסם מאמר חד-
ריף ביותר בגנותו של שרהסער משה
שפירא, הגיב השיר: "הוא שונא כל מי
שנקרא משה — את משה שרת, אותי,
וחושני שאינו אהב ביותר אפילו את

שרת באכסניית סדום מתכונן באשתו החוזרת מן המקלחת

לפגנת מצדה ב"110 דקות

ניים . . . ח"כ אחדות העבודה ישראל
גדלי סיפר השבוע במסיבה סגורה על
שיטות פעולותיו בימים הטובים ההם, בהם
היה חבר בגדוד מגיני השפה! הוא היה מפו-
צץ אישיות של דוברי אידיש על-ידי הוצאת
נחיהחשמל. כשאמצי זה לא הספיק, נהג
להוסיף עליו פצצות סידחן.

★ ★ ★

בימים טרופים וכו'

עלון קיבוץ נחל-עוז פירסם השבוע סיי-
פור משעשע (יותר מאשר אמיתי) על אורי
מרינוב, גיבור סרט הסלחיה של אורי
ארד מוראו על ישראל ומצרים, שנשלח
לפעולה מפעל המילחה בארצות
הברית. בהגיעו לפאריס, מספר העלון, הוזמן
אורי בין השאר לביקור בהצגה המפורסמת
של הפול-ברז'ר, כשעלו על הבמה הנערות
והחלו להתפשט, כמקובל, הסתובב אורי
בגבו אל הבמה, מיד זינק אליו המנהל ושאל
אם ההצגה אינה מוצאת חן בעיניו. ענה
אורי: "אני מקיבוץ וגר בשיכון מעורב.
אני רגיל להסתובב כשבחורה מתפש-
טת" . . . צורה אחרת להעצבני, מן הפי-
מוסרית של אליקים העצבני, מן הפי-
עילים העיקריים של שורת המתנדבים, כפי
סיפר השבוע אחר מחבריו, כשביקר בשעתו
בפאריס, במסגרת משלחת סטודנטים יש-
ראליים, הוזמן גם הוא לראות את הצגת
האמנות המופשטת, תגובתו לחלק זה של
האמנות המופשטת, תגובתו של הלחם בשי-
חיתות לחלק זה של הותכנית: הוא נרדם . . .
הכוכב דני קרי נאלץ להפעיל תחבולה
יהודית נוגנת כדי להיפטר מהטרדנים שהקר-
סוהו עם בואו כליל מוציא-רשבת האחרון
למלון אכדיה בהרצליה. הוא צעק לחלק
המצטופף: "מי רוצה להתרחץ בימי? כשכל
הקהל הביע את נכונותו, הוסיף: "אם כן,
לכו להתרחצו!" ונעלם לחדרו . . . שופט
השולם הגיד של הגליל יעקוב ברייזאב,
חובב פסקי-הדין המקוריים, הוסיף השבוע
עוד אחד מסוג זה לרשימתו הארוכה: הוא
השיל על ערבי, שהיכה את אשתו בשעת
המילה, לפייסה בקניית כד לשמלה, אותו
חוייב האשם להציג בפני בית-הדין תוך
שעה מומן קפלת פסקי-הדין . . . הרב ע"מ
ר"מ בלוי, מנהיגם הרוחני והגופני של
נטורי-קרתא, פירסם השבוע ברחובות ירו-
שלים כרוז המתחיל כך: "בימים טרופים
אלה, כשצרות מתרגשות ובאות בוו אחר
זו נוססה עלינו עוד צרה אחת, והיא — פו-
מקאות הגיילון שבנות ירושלים התחילו
ללבוש."

פסוקי השבוע

● הראשוני לציון יצחק נסים, לאחר שמתוך דו"ח מבקר המדינה התברר
כי דירת-השרד שלו עלתה למדינה 93,5 אלף ל"י, מתוכן 40 אלף ל"י מן התקציב
המיועד לבתי-עלמין חדשים: "איך זאת אלא שבאווירת העכורה והבלתי-טהורה,
שנוצרה בארצנו, מתפרשת לגנאי כל פעולה ציבורית טהורה ומובהקת, הנעשית אך
ורק לשען האומה והמדינה, רווחה ודחה."

● המפקח הכללי של משטרת ישראל יחזקאל סחר, אחרי ש-
הטועם הזח גילה את שיטת החכאות הקיימת במשטרת קריית-שמונה: "מנו וגמור
עם המשטרה לא להגיב על טיטוטי ציתון זה לא במישרין ולא באמצעות
ציתונים אחרים."

● עורך "חרות" יוסף וינצקי: "לא טיגי האוייב הם הסכנה, אלא
מוגיהלב שבמשרד-החוץ."

● ח"כ חרות יוסף שופמן, בהגיעו כנסתו היחידה על המתרחש במשטרה:
"זהה בוויכוח משום ניתוח פלאטי שיטור את המשנה האסתיטי הוה."

● הסופר שמואל יוסף עגנון: "אפילו בעניין כבוד אני שונה טכל
אדם אחר. כל אדם אהוב כבוד, ואילו אני אהוב הרבה כבוד. אילו היו כל העצים
שבעולם עשויים זהב, וכל עלה ועלה עשוי זהב, ועל כל עלה משובצות אבנים
טוכות שיי עגנון, שיי עגנון — גם אז לא היתה תאצת כבוד שבי באה על
סיפוקה."

● חובבת חבריטות דיאנה דוריס, שהוזה עתה באמריקה: "אם אשה
איננה משיבה את הנבר שרצתה בו, יעזור אלוהים לגבר שהשיגה."

אכן, קשה להיות אלמונית בבגד-
ים של "דינה" בגד-הים המקורי
והאלגנטי.
בתחרות הזיהוי שנערכה ביום הר-
שבת ה-14 בחוף מלון "אכדיה"
זוהיתי על-ידי רבים, וזיכיתי את
המהרה הראשון בפרס הנאה של
בגדיים ו-3 חזיות, מתנת הנהלת
"דינה".
ועתה, ניתנת הזדמנות שניה לז-
כות באותו פרס, השבת, ה-17,21
אטייל בחוף בת"ים, מי יזהני
הפעם? זכרו! תנאי הזיהוי הם
כדלקמן —
על המהרה לגשת אלי ולומר:
את נערת "דינה" הלובשת בגד-
ים של "דינה". משום שבגד-הים
של "דינה" הוא הטוב ביותר.
באיחולי הצלחה
להתראות בשבת בחוף בת"ים
נערת "דינה"

סחול

אחיות בפאריס

א/ק ירושלים נקשרה לרציף בנמל האב. על סיפונה מחו שתי צעירות דמעה מעי-ניתן; בפעם האחרונה ראו את חיפה לפני ארבע שנים. או היו בכיסיהן כרטיסי נסיעה במחלקה הרביעית לצרפת וכמה שטרות כסף בודדים.

השבוע, לאחר שנרגעו מהתרגשות השירבה הביתה, סיפרו רינה (22) וזוהבה (19) פרנסיס מה קרה להן מאז.

"היי! אדון!", כשהגענו לפאריס, סירפרה רינה, "הציל אותנו דבר אחד: ידענו מה שרצינו".

מה שרצו: להתקבל לאקדמיה לריקודים מודרניים וסלונים. הן לא הכירו דמעה חיה בפאריס ולרגע נבהלו מהעזות. הכל נראה משונה לשתי הצעירות, לידות ירושלים. אנשים רצו לכל הכיוונים, נזכרה זכה, בעלת הגוף החטיב והשיער השחור הארוך. לבסוף לא יכולתי להתאפק ונישתי לאחד האנשים שרצו. היי! אדוני! קראתי לו בעברית. למה אתה רץ כל כך מהר? הוא היה בטוח שאני משוגעת.

כתום שבועיים, כבר רצו אחיות ככל שאר בני המהגרה הרץ של פאריס.

יותר מדי בגדים. הכתובת הראשונה בפאריס, אליה פנו רינה וזוהבה, היתה זו של ז'אן דורטיי. מנהל האקדמיה לריקודים. הוא בחן אותן, הסכים להעניק להן סטיפנדיה למאה ללימוד המחול. החזרות טעשו בהסתר מאחורי וילון חדר השיער רים של אביהן, המורה לריקודים רפי פרנסיס, עזרו כנראה לנערות.

מאחוריהן היו גם שנות לימוד שקדני בסטודיה לבלס של רינה וגיבורה בתל אביב. על כך, הופיעו לבחינה באקדמיה, היו בטוחות כי נסיעתן לא תהיה לי

יות מישראל. תלבושתן הקבועה: תימנית מסורתית.

לפני חצי שנה פנה אליהן אמרגן צרפתי בהצעת סיבוב בצפון אפריקה. השתים הסכימו. היתה זו תקופת שיא המרי המרוקאי נגד השלטון הצרפתי, אך תמיד זכו האחיות מישראל לאולמות מלאים. עד אשר, ערב אחד, הושלכה פצצה למועדון סמוך לזה בו הופיעו השתים. קרוב למאה איש שישבו באותו מועדון נפגעו. האחיות ארוזו מזוודותיהן וחזרו לפאריס.

שם חיכו להן שתי הפתעות. הראשונה היתה הזמנה לזוהבה להופיעה בתפקיד משנה בשני פרטים: הניב מנוטרדם, עם גינה לולובריגידה, וסרט על טהיטי, עם אדי קונסטנטין. ההפתעה השנייה היתה כוללה בכתב מהשגרירות הישראלית: שתי האחיות, שסיימו את לימודיהן, נקראו להתייצב בישראל לשירות צבאי.

צו הגיוס זיכה את השתים ביותר פירסומת מכל ההופעותיהן כרקדניות. הן רוי איינן בסלביזיה, צוינו כשתי נערות לדוגמה, המותרות על קריירה כדי להגן על מורלן שבסכנה. לולא החליטו להחזיר, היתה הפירסומת מספיקה לתת להן דחיפה הגונה מאד קדימה. בעולם הריקוד.

השבוע, התכוננו השתים לחילולן. מה יעשו שוב בצבא?

"מי יודע?" השיבו. "זה תלוי בצבא. אבל אילו היינו יכולות להצטרף ללהקה צבאית ולהופיע כרקדניות, היינו עושות למען הצבא את מה שאנחנו יודעות הכי טוב."

תיאטרון

שעלת כללית

אבא שלי (דו רה מ' בימון) ביטוס דוידוב, מוקיץ עצום היה: כך משתפכת בקול מרטיט זמרת דרורה דרורית, כשהיא שרה את השירגש כובשיה: לבבות, המוכר בשמו הלועזי: זי או מי פאפא. היא עושה זאת כדי לשכנע את דודני תה אנה (שרה רובין), נערה בגיל האהבהבים, לנטוש את משפחתה הזעיר-בורגנית ולצטרף לקרקס.

אולם כמה זקות לאחר מכן, משתפכת זמרת דרורית במגמה הפוכה: להניא את דודניתה מלהצטרף לקרקס. הסיבה: רוברט הגנן (פרדי לוי) משתולל בחימת זעם, כשהוא שומע שאנה אהובתו עלולה להעדיף מוקי יוניס.

טרגדיה אנושית מזעזעת זו מתחוללת באופרטה השתי צית, דווקא במסביבת יום הולדת של אב המשפחה (מגשה ורשבסקי) בנוכחותם של שלושה צמדי דודים (בנייהם גיטה לוקה ויעקוב אבא, שחקן המסאטא לשעבר), האורחים מתעטשים ומשתעלים לסירוגין, מזרימים מים תוך כדי כך מעט חיים לעלילה הזוחלת בקצב שווי צי שיגרת.

הפוסון המתוק, מלבד זמ, עוזרת להציל את ההצגה — שמרנו השעשועושי ושיא הקומיות בה הוא מין שפה עברית בניב הונגרי רומניצרפתי — המערכה

השניה, המוקדשת כולה להופעות קרקס פחות או יותר משעשעות. לא רק הלוליינים והרקדנים האקרובטים מוצאים בה כד נרחבת לעולליהם, אלא שאפילו צחת השחקנים והזמרים מרגישים עצמם יותר טוב בתפקידי מוקיונים וחיות-טרף מאשר בתפקידיהם האנושיים.

הם אינם אשמים בכך, מה אפשר סוף-סוף לדרוש, ולוא גם מקומיקן מובהק, שיעשה בטקסט ששיא השתפכות הלב שבו היא:

יש לי סוסון כזה מתוק ושמו הוא ג'וני ויש לו שכל רב, תמש כאיש חכם. תופס הכל זה מתוק ג'וני ואין זומה לו בעולם. אך גם הבדיחה אינה מפגרת אחרי הרגש. לכל מי שחובב בדיחות מסוג: יגיע יום ונשתכל ביחד ואז נבלע את כל בית המרקחת. צפוי שעול מיד.

רקדניות רינה וזוהבה פרנסיס בפאריס גם פצצה בקזבלנקה

שוא. אולם דמי הסטיפנדיה שקיבלו הספיקו בקושי לתזונת-רעב. רענה וזוהבה יצאו לחפש עבודה כרקדניות.

האמרגן הראשון העניף מבט בתמונות ה"פירסומת שהביאו עמן מהארץ, פסק: "היי-תר מדי בגדים!"

אמרגן שני היה אדיב יותר: הוא הוסיף את שמן לרשימה הארוכה של אנשים שחיכו בחור להופיע. רינה וזוהבה מחכות עד היום לתשובה.

לבסוף נמצא קרש-הקפיצה: ההסתדרות ה"ציונית בפאריס. רינה וזוהבה החלו מופיעות במסביבות ציוניות, במחולות-עם תימניים, דרוויים וישראלים.

פצצה במועדון. מאז, הספיקו להרפיע שש פעמים בסלביזיה הצרפתית, השתתפו מדי שנה בסיוורים שערכה הגולה ה"אקדמיה. בכל התוכניות צוין שמן: האח-

אמנון בראון, ראשון לציון — אתה באמת חושב שאין לי מה לעשות בחיים אלא רק לעכב מכתבים שלך אל נעירי? אתה קצת מפריז בערך עצמך ירדתי הצעיר. אין זו כלל אשמתי שאתן נערות התמד לא ענו לך. יתכן שאינך הטיפוס שלהן. פרט לזה לא אני היא זו המעבירה את המכתבים למעט טפות המתאימות. עושה זאת מישהו אחר.

נהג עם צמה

מספרת לי, בכתב יד נהדר, שהיא גבוהה, בלונדינית עם צמה ארוכה נוסח אופירה ארו, חטובת גו, אוהבת תיאטרון ואפילו הלכה לראות את הבאלט הלוונדני. חומר הקריאה הי רגיל שלה הוא בלשים, אך בשעת דחק היא מוכנה לקרות גם ספרות יפה.

היא חושבת, אולי בצדק, שמכלול תכונות כאלה בבחורה שהיא בסך הכל תיילת בת 18 ועוסקת בביוב הגברי של נהגות, אינו מצוי ביותר. התעניינותה העיקרית, אומרת היא, היא גברים. ה-

לרינה: את פוזדת להזמין את אביך ואת חמך יחדיו לביתכם, מפני שהשניים רגילים להשמיץ מיד איש את מוצאו של רעהו (האחד רומני והשני בולגרי) וללביץ איש את שני חבורו ברביט. ישנם כמה פתרונות קונסטרוקטיביים. את יכיר לה להגיש לשניהם את נאומי האחרון של בן-גוריון על מיווג גלויות. את יכולה לפתח ביניהם התחרות (למשל במתן מתנות). אולם הפתרון הסופי הוא יצירת רקע ישראלי משותף, למשל בצורת נכד צברי. מה בנוגע?

גיל נע בין 20 ל-23. עליהם להיות, כמובן, נהמדים, ושתייה להם גישה למושב, על כל צרה שלא תבוא.

למשפחה, שירים ליריים

אחד כזה כמו (979/978) כבר מוזמן לא היה לי. הוא משפטי צעיר (22), כפי שתוכלו להבין ממכתבו שאביאו לפניך. כך, מדוע אני מביאה אותו כלשונו? פשוט מענין כיצד כותב עורך דין מ"י יועד. אני, על כל פנים, לא אפנה אליו כאשר ואם אסתבך עם החוק — כי עיקר אם נאום ההגנה שלו יהיה מבולבל במכתבו. ובכן:

"בחור שהרבו הבנות לכנותו כמוור והרבו הבחורים לראות בו את הנורמאלי. אתמה!! אולי יען כי חיפשתי את המיוחד במינו היינו במינה — בחורה שתדע להכיל בחובה גם את העליונות וגם את הרצינות. יש בה מן החלום מידת מה, ומידה גדולה יותר מן ה"מצאיות."

"בחורה שאינה מצביה לנגד עיניה את השאלוניות לראשונה אבל אין זאת אומרת שהתנורה מכל מיני בליוויים, אלא להיפך, שתדע להנעים את הזמן כי עליונות משלה.

"ופרטים על אודותי? בחור רגיל? אי-הבט ספרות ותחביבי השעוני — כי תיבת שירים וביחוד ליריים וגם מכתמים. יש בי מן הסנטימנטליות ומן ה"ציניות כאחת. ואומרים גם שאני מחונן בחוש הומור. אולי! בוגר פקולטה ל"משפטים, ועתה ממש מתמחה."

בית מריבה

צחקתי מאד כשקראתי את מכתבה של (979/979). היא סיפרה לי משהו משעשע ביותר. לפני זמן קצר ישבה אחורה, שהיא קוראה לה בהטיית חסד "הקטנה" וכתבה לי מכתב שהיא ירשבת מולה ומלגלת עליה. היא המשיכה להלגל שבועיים למראה אחותה ה"רצה כל יום לתיבת הדואר.

אך יום בהיו אחד הגיע הצרור ה"מקרה, ומאז נשאה הקטנה את ראשה והחלה צוחקת על הגדולה. היא צחקה גם בעת ש(979/979) ישבה וכתבה לי. הפעם ישבה היא מול אחותה הבכירה ונפנפה מתחת לחותמה בצרור מכתבים נחמד.

הגדולה מספרת לי שגרמתי ממש ל"קנאת אחיות, ואלמלא היא הבכירה, ה"תלה מורטת לאחותה את שיער ראשה. גם היא רוצה במכתבים, ולו רק אחד, שהיה מוצלח. היא אומרת שעל ידי כך יחזור שלום הבית ותזכה להערכה תה ויראת כבודה של אחותה המתחצפת. על הצעיר שירצה לכתוב לה, ל"היות לפחות בעל שלושה נתונים: גובה של לפחות 175 ס"מ, חוש הומור, וה"שכלה מתאימה כדי להתמודד עם סטור דנטיס בת 18 וחצי.

אם לא ימצא כזה, היא תחל להרגיש את עצמה זקנה נורא. "מצער מאד", כותבת היא בשמץ של קנאה, "שבחר רים בני 20 מעריכים את שכלם והש"כלתם כמתאימים להתמודדות עם נערה שהיא, לדעתי, אפרוח בן 16 ותו לא. בעיני — אחותי הקטנה תישאר תמיד קטנה."

הנסיך הסטורנט

התחלתי לספר לכם פעם את דעתי על סטודנטי הסכנון, הנעשים ברבות הימים, מהנדסים בעמם — אך בדפוס בלבלו את השורות, מה שהתחלתי, הוא

שיש לי דעות קדומות עליהם מסיבות פרטיות בהחלט. זו הסיבה מדוע חייכתי בסלחנות ל"מקרא מכתבו השחצני מעט של (980/979). הוא כל כך אופייני לבוני העולם של מחור.

הוא מספר שהוא בן 18 שנות שר עמום, גבוה, יפה תואר, למסקנה זו, אומר הוא, הגיע לאחר הסתכלות ממרשכת בראי. ככל סטודנט בראי, הוא שופע חיים והומור, מעדיף בילוי על הכנת שיעורים, אם כי איננו מפגר ב"לימודיו, דבר המעיד, לדבריו, על רמה שכלית שאינה נמוכה כל עיקר.

הוא משמעות המלה "בילוי" לגביי היא: ערבי חגי ושעשוע, ריקודים, ובקיץ — פיקניקים על שפת הים — עד כמה שניתן לביצוע.

לדבר אחד אני מוכנה להאמין ללא היסוס: שאין הוא שחקן מסבצי. על הנערה שתרצה לזכות במכתבו, להתאים את עצמה תחילה לצורתו ה"חיצונית — הוזה אומר יפה וגבוהה ר"גם להיות משכללה — גילה צריך לה"תנווע בין 16,5 ל-18, אולם אסור ש"יישאר בטוח זה זמן ארוך מדי. הוא טוען שמקומה הגיאוגרפי איננו גורם מפריע במיוחד. היא יכולה להיות בת כפר או עירונית.

למתכתבים בלבר

(979/983) היא נערה כלכלי. מדוע? כי היא אחת הבודדות המעוניינות ב"התכתבות לשמה. היא מתנגדת אפילו לשליחת תמונה כי היא סבורה כי ה"מיסתורין העוטפים את בן הזוג מגדי"לים את המתחות מצד אחד ומקללים על גילוי הלב מצד שני. היא מקוה, בדרך זו, לפתח ידירות אמיתית.

היא איננה רוצה אפילו לגקוב בגילה, כי אין ברצונה ליצור, על ידי כך, מע"צור של הבדלי גיל. היא מוכנה רק לומר שהיא תל אביבית, מוכשרת, ל"דעתה, להתכתב בעניין עם חיליל ואורת, כפרי ועירוני, איש נטורי רקע, בקר צור — כל אדם שבין 15 ל-25.

המועצה הלאומית למניעת תאונות, סניף תל-אביב-יפו, מכריזה על תחרות ההולך רגל זהיר 1956

דיכוי התאונות בין הולכי הרגל ממריץ אותנו לקיים את המכשף הזה להליכה נכונה וזהירה.

במשך שנת 1955

נחרגו בתאונות דרכים 75 הולכי רגל
נפצעו קשה בתאונות דרכים 604 הולכי רגל
נפצעו קל בתאונות דרכים 1838 הולכי רגל

★ ★ ★

הקהל מתבקש להגביר את עירנותו להליכה נכונה וזהירה לטובתם הם ולטובת משפחותיהם, נשים, בנים וזנות, הורים, המחבים להם גפית.

הרמזור מצווה: עמודי הליכה בני גודל לרמזור תחסוך רגעים — אך תעלה בשנים

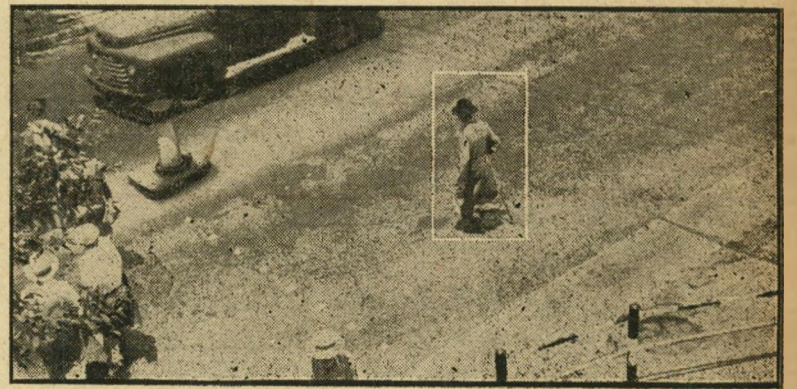
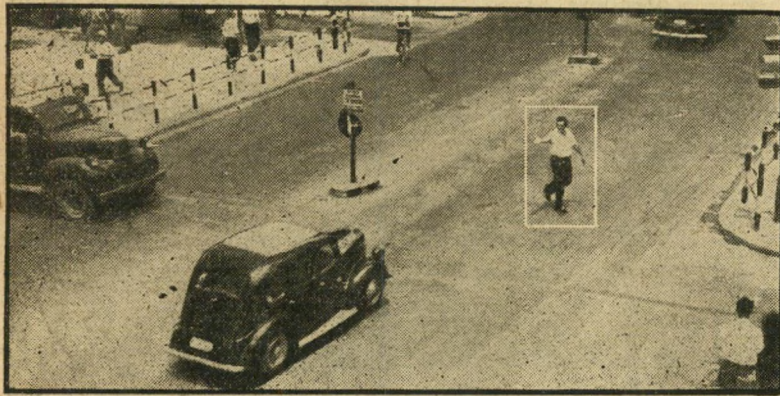

המתקיימת החל מיום 15.7.1956 עד ראש השנה תשי"ז

פעילי המועצה בתל-אביב-יפו, יחד עם משרת התנועה, מהווים צוותות שופטים, מסירים ברחובות העיר וקובעים את אותם הולכי הרגל המצטיינים בהליכה נכונה, בהתאם לחוקי התנועה וכללי הכטיחות בדרכים.

השופטים מוסרים באותו מעמד אישור להולך הרגל המצטיין. אישור זה יזכה אותו בהשתתפות בתחרות „הולך רגל זהיר 1956“, למען עירוד ההליכה הנכונה ברחוב.

המצטיינים בהליכה נכונה יוזמנו לחגיגות סיום בה יקבלו אותות הצטיינות ותעודות. יחולקו במקום גם מספר פרסים מעניינים.

גדר הברזל בפינה שומרת עליו — הוא מזלזל בחייו.

מעבר-חציה — בטחון. איש זה מעדיף להסתכן.

אסור לרדת לרחוב ליד מכונית חונה — המות אורב לה.

הוראות להולכי רגל:

- ★ לך תמיד במדרכה.
- ★ באין מדרכה ואתה נאלץ ללכת בכביש, לך סמוך לשפתו ותמיד לצדו השמאלי.
- ★ חצה את הכביש בזהירות.
- ★ עזור לילדים ולקשישים לחצות את הכביש.
- ★ חצה את הכביש רק במעבר חציה.
- ★ באין מעבר חציה מסומן, חצה את הכביש סמוך לפינה — חצה בקו ישר.
- ★ אל תרד ממדרכה או מאייתנועה באופן פתאומי.
- ★ לפני רדתך ממדרכה או אייתנועה, הסתכל לשני הצדדים.
- ★ אל תעמוד על המדרכה בהצטלבות דרכים.
- ★ עגלות ילדים וכן עגלות וכסאות לחולים כלי מנוע, מקומם רק על המדרכה.
- ★ אל תרד ממדרכה קרוב מאחורי או לפני מכונית חונה.
- ★ אל תעלה על כלי רכב ואל תרד ממנו, אלא כשהוא עומד — ורק מצדו הימני.
- ★ ציית לתמרורים ולסמני הרמזורים.

מדרכה לרשותה — והיא מזמינה תאונה לקפד את חייה.

